

# HET VAGEVUUR

Jongerentoneel

door

Davy Leers & Gunther Ceuppens

(2008)

## OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

**Opgelet:** als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

**! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !**

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA

Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen

Telefoon: +32-(0)3/260 68 10

Fax: +32-(0)3/216 95 32

Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>

Meer info te verkrijgen via [info@almo.be](mailto:info@almo.be)

## PERSONAGES

GOD

SATAN

ENGELLEN en DUIVELS (*figuranten en dansers*)

De 3 engelen : RAFAËLA, GABRIËLA en MICHAËLA

De 3 duivels: LUCIFER, MEPHISTO, ZARATHOS

PIETJE DE DOOD

Het gezin Van Assche:

JULIE

ELIAS

MARIE-ANTOINETTE

GUST

Leerkrachten:

MR. ARGON

MVR. TANGEN

MVR. BANNEUX

Klasgenoten:

ZOË ZWARTENBERG

NILS VERMEULEN

QUINTEN ALLAERTS

ASHANTI VISHANTI

ANAÏS DE RUYTER

## **KORTE INHOUD**

Julie is een 15-jarige puber. Haar ouders zijn onredelijk. De moeder laat alle huishoudelijke taken aan haar over, terwijl haar vader vanuit zijn luie zetel enkel interesse heeft voor de tv. Elias, haar broer, is haar enige troost die haar nog rechthoudt. Op school laat ze haar frustraties duidelijk gelden. Ze pest. Ze trekt op met Zoë, een gothic girl, die eveneens niet op haar mondje gevallen is. Het klikt goed tussen hen.

Op zekere dag krijgt ze een 0... Niet het einde van de wereld zou je denken. Toch lijkt deze laatste druppel de emmer te doen overlopen en eindigt haar bestaan op aarde in een tragisch ongeval.

Ze komt hierbij terecht in een voor haar onbekende wereld, het vagevuur. Een plaats waar engelen en duivels aan haar geweten knagen.

Een mysterieus figuur, Pietje de Dood, begeleidt haar in deze bizarre onderwereld waar engelen en duivels het tegen elkaar opnemen. De Dood verklaart dat ze zowel goede als slechte zaken op haar kerfstok heeft en dus in een tussenstop beland is.

Om de hemel te kunnen verdienen, wordt ze teruggestuurd naar de aarde en moet ze 2 van de 3 opdrachten die ze meekrijgt, goed vervullen. En dat binnen de 24u !

Zal Julie haar hemel kunnen verdienen of zal ze voor eeuwig gedoemd zijn voor Satans hel?

## **DECOR**

Er wordt gewerkt met verwisselbare decorstukken.

Bij het begin van elk tafereel wordt telkens de situering + eventuele plaatsing van decorstukken gesuggereerd. Locaties waar decorstukken nodig geacht worden:

\*Huiskamer

\*Fietsenstalling / Klaslokaal

\*Kerkhof

## PROLOOG

INTROMUZIEK (*Suggestie: Carl Orff – Carmina Burana*)

### Choreografie

*In het begin van het stuk zien we engelen en duivels willekeurig door elkaar paraderen op het podium. Naarmate de muziek dreigender klinkt, worden de duivels agressiever tegenover de engelen en omgekeerd: als de muziek rustig, zwevend wordt, overheersen de engelen en drijven ze de demonen achteruit. Hier wordt ook met de belichting op ingespeeld.*

*Na de dans eindigen de 2 in een groepsfoto: de engelen vormen hierbij een brug hoog boven de grond (kant jardin) terwijl de duivels zich schikken laag tegen de grond (kant cour). Recht achter hen komen enerzijds GOD en anderzijds SATAN staan. De 2 groepen richten zich tot hun leider en aanbidden hen.*

SATAN: Hoe is het daarboven? Nog geen last van hoogtevrees? (*duivels lachen mee*)

GOD: (*God kijkt dreigend, maar zwijgt bewust; engelen volgen mimisch mee*)

SATAN: Oei, onze grote Almachtige heeft blijkbaar zijn tong ingeslikt. (*interactie zaal*)

Misschien is dat het eerste dat ze afkappen vooraleer je in de hemel mag.

(*duivels lachen telkens bevestigend mee en scheppen plezier in de situatie*)

Dus, voor die enkele “heiligen” die er onder jullie nog overblijven: denk toch nog maar eens goed na vooraleer je al je lusten vergeet te botvieren.

Denk eens goed na wat HIJ je allemaal ontnemt:

altijd lekker je eigen zin doen. Eten wat je wilt EN zoveel je maar wilt...

frietten met mayonaise, hamburgers met ketchup, worstenbroodjes, koffiekoeken,

lekkere gebakjes van chocola, een zonovergoten berg vlees, klaar om te roosteren op de barbecue... en voel dan die hitte...ah, zalig godverdomme...

Ja, van mij mag je tenminste vloeken zoveel je zelf godverdomme wilt !

En als mensen je uitkafferen, geef ze gewoon de volle laag terug: TRUT, TEEF, LOOSER, STOMME KLOOTZAK.

En werken...wie denkt daar nu aan ? Rijk worden door anderen voor u te laten werken ja, zelf nooit meer wroeten en zweten, dat is pas het échte leven !

Hebzucht, niets zaliger dan dat. Geld, geld en nog eens geld ! Ik wil er in zwemmen ! Wie droomt er niet eens van wat extra luxe...

Een villa op een zonovergoten, exotisch eiland, met zwembad en jacuzzi, 4 auto's waaronder 2 Ferrari's, 1 Lamborghini en 1 BMW-cabrio. De grieten liggen aan uw voeten, waar ze horen te liggen, (*tegen duivelin*) nietwaar schatje...

En als iemand meer heeft dan jezelf, wees dan pisnijdig van jaloezie en probeer hen steeds te overtreffen... Pak alles af wat hen toebehoort, want dan alleen word je de ultieme player of the game...Ha ha ha !

GOD: ZWIJG ! (*richting zaal*) Laat u niet misleiden door hem. Hij heeft alleen maar kwaad in zich. Hij heeft geen hart waar bloed door stroomt , geen ziel die rekening houdt met andere mensen. Door zijn aderen stroomt het donkere kwaad; kolkende rivieren, vergeven van zwavelgassen. Hij wil jullie zielen alleen maar ontnemen opdat hij zich oppermachtig zou voelen.

Luister en je zal mijn liefde en vrede over u voelen neerstralen:

*(engelenkoor onder hemelse belichting)*

"Je bent een parel in Gods hand"

Je hoeft niet bang te zijn,

al gaat de storm te keer.

Leg maar gewoon je hand

in die van onze Heer.

Straks in het land van Beloofd is beloofd

daar vliegen de vlinders om je hoofd

daar zingen de vogels en klappen de bomen

daar spuiten fonteinen zo hoog als je dromen

daar bloeien de bloemen in blauw, paars en rood

en daar gaat niemand meer dood...

"Je bent een parel in Gods hand" *(hemels licht boven de groep fade uit)*

SATAN: Parels, ja ja, zie je nu wie er rijker van wordt ? Luister toch niet naar dat engelengebroid ! We zullen wel zien wie aan het rechte eind trekt.

HA, HA, HA, HA... *(duivelse belichting fade out)*

MUZIEK

## **EERSTE BEDRIJF**

### **TAFEREEL 1**

*Centraal, tussen de 2 groepen van daarjuist, zien we als toeschouwer de schaduw van een meisje op het podium. Ze kijkt al starend de zaal in. Van zodra ze haar monoloog start, wordt haar aangezicht bijgelicht.*

**JULIE:** *(ze laat een diepe zucht en richt zich tot het publiek)*

Wat is't?

Waarom staan jullie naar mij te gapen? Ik ben de paus niet in zijn string! Of een of andere onderwijzende tiran die daar zijn macht aan het misbruiken is op de onschuldige tienerzieltjes in zijn klas!

Ik ben gewoon een hedendaagse uiting van een puberaal minderwaardigheidscomplex dat zich totaal onbegrepen en verwaarloosd voelt door zijn omgeving!

En dat in het kwadraat...

Je kunt niet geloven wat een ongelukkige jeugd ik gehad heb! Ik moest namelijk naar school gaan. *(pauzeert)*

Wat is't? Je moet niet lachen! Dat is nog erger dan het terreurnetwerk van Al Quaida! Zeker als je samen in de klas moet zitten met Nilske Vermeulen.

Maar daar wil ik eigenlijk niet over praten. *(Korte pauze.)*

En waar moet ik met mijn problemen terecht? Wie is mijn luisterend oor in tijden van hoognodige nood?



Wie zeg je? Mijn beste vriendin? Dat zal niet gaan. Wie dan wel?

Mijn ouders? (*verontwaardigd*) Sommigen hebben er geluk mee, anderen hebben er maar een klein beetje geluk mee en er zijn er die nooit geluk hebben. Je mag eens vijftig keer raden bij welke groep je mij mag tellen...

Gelukkig is Elias er nog. Zo'n schatje! Als ik hem zie, is't precies of ik een gloeiend heet gestookte choco heb binnengekwakt. En weet je hoe hij eruitziet? 't Is precies een goddelijke cocktail van Fred Pitt, Orlando Flower en euh, ooh die kerel met zijn zwart, golvend haar, zijn Italiaanse charme, zijn vervallen grot van een mond die een rijkdom aan stalagmieten en stalactieten etaleert. Hoe heet die nu weer? Jacques Vermieren!

Nee, die laatste natuurlijk niet voor zijn megaverslindende, superhete looks, maar voor zijn geweldige humor. Zeg, waarom lachen jullie trouwens? Scheppen jullie er plezier in om mensen uit te lachen of wat?

Dat is proper, ik zit mij hier bloot te geven, figuurlijk dan, en jullie kunnen het weer niet laten, hé. Awel, daar zie ! (*Steekt kwaad middenvinger omhoog*)

Laat me gerust! (*Loopt kwaad weg en licht uit*)

MUZIEK

## TAFEREEL 2

*We bevinden ons in de huiskamer van het gezin Van Assche. De linkerzijde van het podium stelt de keuken voor, waar we enkel de eettafel met stoelen zien, verder loopt de keuken door via de coulissen. Centraal achter is een opening waar je achter de doeken naar links kan, richting inkomdeur, en naar rechts richting bovenverdiep, badkamer, toilet en slaapkamers. Aan de rechterzijde zien we het salon dat bestaat uit een sofa, één grote zetel voor pa met ernaast een overvolle vuilbak gevuld met bierblikjes, een salontafeltje boordevol magazines en een tv-kastje met tv. Pa zit zoals altijd weggezakt in zijn zetel bij de tv.*

*Julie is ondertussen druk in de weer met de nodige voorbereiding van het avondeten voor haar broer en vader.*

*Julie komt thuis, centraal vanuit de gang, naar de eettafel toe, gepakt en gezakt met etenswaren vanuit de supermarkt. Ze zet de zakken al zuchtend neer op de tafel en doet een deel ervan naar de keuken. Als ze terugkomt, staart ze haar vader aan met kwade blik.*

*Hierna verdwijnt ze terug naar de keuken waar ze een groot mes en plankje gaat halen om de groenten mee te snijden op de eettafel.*

*Ze geeft de indruk dat ze haar vader kan vermoorden met het mes en begint haar frustratie op de komkommer uit te werken. Eerst hakt ze de kop van de komkommer er in volle kwaadheid af, waardoor de vader wakker schiet vanuit zijn roes. Daarna begint ze de komkommer in stukjes te kappen.*

GUST: Wanneer denk je het eten klaar te hebben? Ik begin serieus honger te krijgen.

JULIE: *(tegen publiek)* Wanneer heeft die geen honger ? Zie hem daar nu zitten, de dikzak !

GUST: Wel ?

JULIE: Wat ?

GUST: Wanneer is dat eten gereed ?

JULIE: *(geen reactie)*

GUST: We eten toch hamburgers hé... Oh, zo'n lekker, sappig, vetting plakje vlees met

ketchup en ajuin en 4 soorten gesmolten kaas. Mmmmmm... kaas.

JULIE: *(tegen publiek)* Moet je dat nu horen, ik ben nog verbaasd dat hij geen hartinfarct gekregen heeft. Voor mij zou het echter eens hoog tijd mogen worden. Dat doet hier niks, absoluut niks dan de hele dag te luieriken voor de tv en pinten pakken. En dat is dan je vader ! Een klomp vlees dat in de zetel als het ware ingebakken is door zijn eigen vet.

Ik daarentegen kan hier alles doen: de was, de plas, het eten, noem maar op. Je vraagt je waarschijnlijk af: ja maar en je moeder dan ? Moeder... een trut waarvan het kapsel hoger staat dan dat van de Eiffeltoren met een gezicht dat eerder lijkt op een plastische creatie van een of andere kunstenaar die zijn verfborstels eens noodgedwongen wou uittesten.

*(Moeder komt thuis)*

JULIE: Als je van de duivel spreekt...

M.A.: Dag schatjes allemaal.

*(geen reactie van de 2)*

M.A.: Euhm, ik kan niet zo lang blijven, want zoals je weet, heb ik een bijeenkomst met onze gilde. We gaan uit eten naar restaurant "Chez çois".

JULIE: *(tegen publiek)* Zie maar niet dat ze bij die çois blijft.

Mmmmm... die gedachte is zo slecht nog niet.

M.A.: Zeg, waar ben jij nu mee bezig ?

JULIE: Iets dat jij niet kent, ma.

M.A.: Ga je dat konijneneten voorschotelen aan je vader ?

JULIE: Ja, we eten gezond. *(ze gaat naar haar vader met het mes en daagt hem uit terwijl hij walgt van de gedachte 'gezond')* Lekkere verse groenten: groene komkommers, wortelen, eieren, lekkere sla en rode, bloederige tomaten. *(dan keert ze terug naar de eettafel waar haar moeder al het etenswaar aan het inspecteren is)*

GUST: Dan toch met een heel grote schep mayonaise...

M.A.: Julie, plaag je vader niet zo. Ocharme, die mens *(gaat richting Gust)*. Maar mijn zoeteke toch, wat doet ons dochter u toch aan? Weet je wat? Hier is wat geld en bestel jij maar een pizza voor jou !

GUST: Oh ja, zo 'n pizza capricciosa con pomodori, mozzarella, carciofi, prosciutto, olive et origano o uno pizza quatro formaggi con pomodori, mozzarella, gorgonzola, grana padano fontina et origano. Mmmmmmm....

JULIE: Euhm... Wablief ?

M.A.: Oh schatje, ik vind je zo sexy als je zo tegen me praat...

GUST: O, mio innamorato !

M.A.: O, Romeo. *(gaat op zijn schoot zitten)*

JULIE: Ja lap, daar gaan we weer.

M.A.: Una bacio. *(Gust wil haar kussen maar zij drukt haar lippen tegen haar wijsvinger en duwt daarna haar vinger tegen zijn lippen)*

M.A.: Ik moet nu gaan, mijn liefje. Julie, zorg goed voor mijn ventje en gedraag u, hé!

JULIE: Zeg, ben je niemand vergeten ?

M.A.: Wie dan ?

JULIE: Wie dan ? Wie dan ? Elias ! Hallo, rinkelt er iets ? Of moet ik hem even gaan

halen voor de ultieme herkenningstest ? Of moet ik misschien maar meteen naar de apotheker pillen voor uw opkomende Alzheimer gaan halen ?

M.A.: Zeg, een beetje minder, hé. Wat een brutaal nest ben jij toch geworden !

En ja, hem ook. Ja, natuurlijk. Allee, toedeloe !!

JULIE: *(al glimlachend)* Toedeloe !

*(Ma is de deur uit)*

JULIE: Trut. Mij een brutaal nest noemen? Ze denkt zelf verdomme dat de wereld aan haar gat hangt. *(ze is nu klaar met de groenten en doet alles naar de keuken)*

GUST: Julie, breng nog eens een pintje.

JULIE: Straks! Ik ben nu druk bezig met het eten, pa.

GUST: Nee, NU ! Ik stik van de dorst.

*(Julie komt op met het pilsje en duwt het in zijn handen waarna ze terugkeert)*

*(Plotseling klinkt de deurbel)*

GUST: Julie, er wordt gebeld. Doe eens open !

JULIE: Zeg pa, kan jij dat nu niet ?

GUST: JULIE, OPENDOEN !

*(Julie gaat de deur opendoen, even later komt ze terug met een vriendin van haar)*

JULIE: Oh Zoë, cool dat je langskomt. *(de 2 doen een geheime handdruk)*

GUST: Wie is dat, Julie ?

JULIE: Dat is mijn vriendin Zoë, pa. Let maar niet op hem en ga zitten, ik ben momenteel bezig met het eten. Geen goesting om mee te eten ?

ZOË: Ah ja, cool! Da's goed. Wat schaft de pot ?

JULIE: Koude schotel met ham.

GUST: En veel mayonaise...

*(Zoë zet zich neer in de sofa en neemt een magazine die op het salontafeltje ligt, ze legt hierbij haar benen op het salontafeltje)*

*(Julie dekt ondertussen de tafel)*

ZOË: Zeg Julie, moet je eens horen wat ze hier schrijven: seks verbetert de prestaties.

GUST: *(verslikt zich in zijn bier)*

ZOË: De liefde bedrijven voor een examen geeft een relaxed en voldaan gevoel waardoor mensen over het algemeen beter presteren. Ik weet in ieder geval wat ik onder de examens ga doen.

JULIE: Oh shit, da's juist ! Morgen starten die al en ik moet nog beginnen met blokken !!

ZOË: Maar meisje toch, no panic. Ik ook ! En daarbij, denk je dat uw wereld instort als je het niet doet ? Kijk eens in wat een shithol jij hier zit !

JULIE: Ja, da's waar. Mijn wereld is eigenlijk al ingestort. Gelukkig heb ik Elias nog. Hij is eigenlijk mijn enige lichtpunt nog dat me te been houdt.

Ik zal hem eens roepen dat hij kan komen eten.

JULIE: Elias, kom je naar beneden ? Het eten is klaar !

*(Elias komt naar beneden terwijl Julie de koude schotels aanbrengt, Zoë zet zich ook aan tafel, alleen vader blijft in zijn zetel zitten. De drie beginnen met eten)*

JULIE: Wel pa, hoe zit het ? Kom je nu niet eten ?

GUST: Bwa, ik heb juist wat last van mijn maag.

JULIE: Ja, dat kennen we.

ELIAS: Het is heel lekker, zus.

ZOË: Ja ja, niet slecht, sister. Je mag dat nog doen.

JULIE: Bedankt, mannen. Toch IEMAND DIE MIJN WERK APPRECIËERT.

*(Gust reageert niet)*

ELIAS: Is ons ma weer niet thuis ?

JULIE: Nee, ze moest weer naar één van haar belangrijke meetings.

ELIAS: En wie ben jij eigenlijk ?

ZOË: Zoë, de sister van je zus.

ELIAS: Ah zo, en hoe komt het dat je zo raar gekleed bent ?

ZOË: Ze noemen dat gothic. Gewoon, ik voel me goed zo.

ELIAS: En dat schilderwerk in uw gezicht, hoort dat daar ook bij ?

JULIE: Elias...

ZOË: Nee, laat maar. 't Is niet erg. Ja, dat hoort er bij, dude.

ELIAS: Waarom noem je mij dude ? Is dat een codenaam of zo ?

Kom je misschien van een andere planeet ?

JULIE: Nee, zij niet. Maar die daar zit wel.

GUST: Zeg euhm, weet iemand waar mijn gsm gebleven is ?

JULIE: Ja, waarschijnlijk zit je erop en voel je het niet eens.

GUST: Julie, is dat nu gedaan ? Je weet wat uw moeder gezegd heeft.

Verdomme, als ik nu eens wist waar die was, hé !

JULIE: Waarom moet jij een gsm hebben ?

GUST: *(Gust denkt na)*Euhm... omdat... *(denkt dieper na voor een excuus)* omdat er een

belspelletje op tv is en je kunt maar liefst 5000 euro winnen !!

ZOË: Serieus ? 5000 euro's ? Heftig, maat. Hier, gebruik de mijne maar. Maar als je wint, krijg ik een procent, hé. Afsproken ?

GUST: Ja, ja, da's goed. (*Gust belt de pizzeria op terwijl de anderen de tafel afruimen, ze vermoeden niets*)

GUST: Hallo, aahh. Buona sera, madame. Uno pizza capricciosa et uno pizza formaggi.  
(*Plotseling verschijnt Zoë vlak achter hem en doet hem schrikken*)

ZOË: En, kun je winnen ?

GUST: (*schrikt en krijgt bijna een hartaanval, Julie komt erbij*)

JULIE: Oei, is het zover ?

GUST: Zwijg, ellendelingen, verdomme.

JULIE: Zo een slecht geweten, pa'ke.

(*De 3 zetten zich neer in de zetel, ze kijken samen in een tv-magazine*)

ZOË: Oh, straks spelen ze een horrorfilm: I know what you screamed last Halloween.  
Met Fred Pitt in de hoofdrol. Die moet ik zien !!

JULIE: Oh, en zo dadelijk spelen ze de eerste nieuwe aflevering van Prison Break.

ZOË: Ja, zalig. Oh, zo cool. Dit wordt een superavond, mensen!

GUST: Ja, en zo dadelijk is het voetbal op 2BE en dan kom ik niet meer uit mijn zetel.

(*alledrie in koor*) ANDERS WEL MISSCHIEN ?

*Gust heeft duidelijk niets meer in de pap te brokken en zij bedienen de afstandsbediening.*

MUZIEK (*Pink Floyd vs Eric Prydz - Proper Education*)



### TAFEREEL 3

*We bevinden ons op school. Uiterst links moet de fietsenstalling voorstellen. Dit hoeft slechts een zeer klein gedeelte van het podium te zijn. De rest van het podium stelt een klaslokaal voor, voorzien van schoolbanken, zitstukken en een lessenaar, kant jardin, voorzien met wetenschappelijk materiaal voor het vak (erlenmeyer, trechter met filter, proefbuisjes). Volledige podium is donker.*

*Ring – ring! (Fietsbel) Spot op Zoë. Ze staat met haar rug naar het publiek.*

ZOË: *(Na het horen van de bel kijkt ze naar rechts)*

Ah, suster! Ik vroeg me al af waar je bleef !

*Julie rijdt met fiets het podium op en parkeert deze voor Zoë. Ze geven elkaar hun geheime handdruk.*

ZOË: Hoe is't ?

JULIE: Hier op school ? De hel, hé !

ZOË: Nee, ik bedoel met jou ! Ça va'kes ?

JULIE: Niet in't Duits beginnen, hé ! Mijne kop staat er niet naar ! *(Geeuwt en rekt zich uit.)* Elias heeft me wel drie keer uit mijn bed gezet omdat hij droomde dat zijn juf eigenlijk een vermomde duivelin is die hem wil folteren. Ik heb hem uiteindelijk uitgelegd dat dat zo het geval is met alle leerkrachten. Enfin, genoeg over mij !

Hoe is't met jou ?

ZOË: Ik ben zoals gewoonlijk een engeltje geweest en heb me weer eens goed voorbereid.

JULIE: Goed voorbereid ?

ZOË: Ja, op die heel belangrijke grote test van wiskunde van de Tang.

JULIE: *(Schrikt.)* Oh nee, is die vandaag ? Met heel die slavenarbeid thuis ben ik die

helemaal vergeten ! Waarom zei je me er gisteren niets van voor die film ? Shit !

*(Rommelt in boekentas en zoekt boek.)*

ZOË: Ho, sister ! Ik dacht eraan toen hij nog niet zo lang bezig was, maar na de begingeneriek lag jij al te maffen ! By the way, als je't wilt weten, hij was verduiveld goed ! Die Fred Pitt is toch een lekker dier, raaaw *(doet een krolse kat na)*!

JULIE: Hmm ? Wat ?

ZOË: Euh... Slecht ! Hij trok op niets ! Je hebt niets gemist.

JULIE: Gelukkig! *(Ze vindt eindelijk haar boek en trekt het eruit. De ezelsoren zijn duidelijk zichtbaar.)* Vlug even studeren ! *(Korte pauze.)* Zeg, hoe heb jij dan kunnen studeren? Jij was toch bij ons tv aan't kijken ?

ZOË: Studeren? Ikke? Niet vloeken, hé! Ik heb me gewoon goed voorbereid. De stelling van Pythagoras bijvoorbeeld schud ik zo uit mijn mouw. *(Steekt al schuddend haar arm omhoog. Haar mouw zakt naar beneden en laat duidelijk een volbeschreven arm zien.)* En hier staat de formule voor de inhoud van een bol *(verwijzing elleboog)*, en hier de richtlijnconstructies voor de rechte van Euler.*(verwijzing buik)*

*(Laat ondertussen volbeschreven benen en andere lichaamsdelen zien.)* En die twee bewijzen van Euclides of Heracles of euh... dingske, staan in potlood op de achterkant van mijn rekentoestel! *(Julie lacht.)* En... Hé, Julie, kijk eens wie daar is : uw vriendje !

*Nils is ondertussen op het podium gereden met zijn fiets.*

JULIE: Als dat mijn superrijk, megaverwend, keivertroeteld, teerbemind en zotgeknuffeld vriendje Nilske – ik doe nikske in mijn leven, want alles wordt toch in mijn schoot geworpen – Vermeulen niet is ?

*Nils zet zijn fiets supersnel weg en wil vertrekken.*

JULIE: Hela, Nils ! Wat is't ? Je wou toch niet vertrekken zonder mij een goedemorgen te wensen, zeker ? Vooruit, ik hoor je niet ?

NILS: Euh... Goedemorgen, Julie !

JULIE: Wablieft ? Zoë, heb jij al iets gehoord ?

ZOË: Nog niets ! En ik heb nochtans grote oren door al die kilo's newwave en gothic stuff die eraan hangen !

NILS: Euh... Sorry ! Goedemorgen, 'schoonheid der schoonheden' en (Hoe was het nu ook al weer ? Oh ja !) 'black mistress of hell'. Wat kan ik voor jullie, euh u doen?

JULIE: Dat is veel beter ! Nilske, heeft uw mamaake lekkere boterhammetjes gemaakt ?

NILS: Ja, maar...

JULIE: *(Onderbreekt hem.)* Wel, Nilske, toon eens dat jij de nieuwe man bent ! Of moet ik je Playstation 666 nog eens lenen ?

NILS: Nee, nee, hier alstublieft ! *(Neemt zijn lunchpakket uit zijn boekentas en geeft het aan Julie.)*

JULIE: *(Keurt de inhoud.)* Nilske, morgen wil ik van die wortelsnippertjes op die boterham met kaas, hé ! Je wilt toch dat ik gezond eet ?

NILS: Ja, maar...

ZOË: Eh eh... *(Toont haar vuist met grote doodskopringen eraan.)*

NILS: Ja, 'black mistress of hell'.

JULIE: Enfin, die zure snoepjes maken veel goed. (*Geeft er een aan Zoë.*) En nu iets anders ! Heb jij weer goed geleerd, professorke ?

ZOË: Elke nerd blokt toch goed ?

JULIE: Dat dacht ik ook ! Kom eens hier, Nilske, dat ik u eens goed vastpak ! (*Past een nekgreep toe op Nils.*)

NILS: Aaaaah ! (*Pijn.*)

ZOË: Woes !

JULIE: Luister goed ! We hebben na de Plastron een grote test voor wiskunde, hé ? ...

*Lichten gaan even uit en muziek speelt er eventjes tussen.*

*Schoolbel !*

*Iedereen zit in de les Wetenschappelijke Proeven. Leerlingen zitten op hun plaats, maar ze letten niet op. Ze babbelen door elkaar, geven briefjes door, doen teken naar elkaar, werpen propjes en een leerling luistert zelfs naar een mp3-player. De leerkracht staat voor de klas, maar is erg zenuwachtig. Nils zit voor Julie, Zoë zit naast Julie.*

MR.ARGON: Aandacht, aandacht ! (*Spreadt de armen omhoog en probeert de leerlingen te*

*bedwingen.*) Ik zal tot slot nog een tweetal proefjes doen. Aandacht ! (*Meeste*

*leerlingen volgen verveeld, enkele blijven niet volgen.*) Ten eerste een

eenvoudige... euh... ik zal euh... Enfin, ik heb deze erlenmeyer gloeiend heet

gestookt en euh... ik zal bewijzen dat dinges, euh... rubber geen geleider is door

deze rubberen handschoen aan te trekken. (*Doet deze links aan.en toont het aan*

*de klas.*) Euh... ik zal nu deze gloeiend hete erlenmeyer vastnemen. Aandacht !

(*Neemt het rechts vast ! Brult van de pijn en alle leerlingen lachen.*)

QUINTEN: De Plastron rules ! (*Roepend.*)

MR.ARGON: Laat dit – auw – een les zijn voor jullie ! Neem thuis (*Schudt zijn rechterhand.*)

nooit gloeiend hete voorwerpen vast met je blote handen. Mijn laatste proef, euh... is het filteren van dit suikerwater (*Toont dit.*) dat vermengt is met dit, euh... zwart koolstofpoeder (*Toont dit ook.*) zodat het terug helder en drinkbaar wordt. Kijk en euh... aandacht ! (*Gooit wat vloeistoffjes samen. De belichting gaat uit en we horen een explosie. Als het podium terug belicht wordt, zien we een grote rookwolk in de klas. Mr. Argon zelf is besmeurd met zwart (koolstof)poeder op zijn gezicht en labojas. Zijn experiment is terug mislukt*) Oei! (*Leerlingen lachen allemaal. Mr.Argon hoest.*)

QUINTEN: Megabangelijkcool !! You go, Plastron ! Eindelijk een interessante les !

MR.ARGON: Euh...we hebben een klein probleem, maar onthoud dat het nu eigenlijk

volledig helder moet zijn. Wie wil eens proeven ? Iemand ? (*Gaat rond, maar niemand wil.*)

*Schoolbel! Mr.Argon vertrekt, maar loopt eerst nog eens tegen een bank. Iedereen lacht.*

*Quinten roept: De Tang ! Mvr.Tangen, leerkracht wiskunde, komt binnen.*

MVR.TANGEN: Stilte ! (*Roept en slaat met een lat op een schoolbank. Iedereen schrikt,*

*zwijgt en let op.*) Rechtzitten, juffrouw De Ruyter! (*Zet ondertussen haar*

*boekentas op de lessenaar neer. Leerlingen bewegen niet, het is muisstil.*) We

zullen eens zien wie er redelijk gestudeerd heeft en wie slecht gestudeerd heeft. Er

zullen er misschien ook zijn die niet gestudeerd hebben. Die creaturen zullen het

heel moeilijk krijgen op de deliberaties. Ik zeg niet dat ze moeten zittenblijven,

zoals dat heet, maar slagen zullen ze zeker niet ! Daar zorg ik persoonlijk voor !

En nu schrijfstokken, passers, meetlatten en rekentoestellen op de bank.

*(Iedereen rommelt in zijn boekentas en neemt zijn materiaal. Julie trapt Nils en wenkt met een vinger dat hij zijn meetlat en passer moet afgeven. Even later.)*

MVR.TANGEN: Jongeheer Vermeulen, waar is uw materiaal ?

NILS: *(Kijkt naar Julie. Die wrijft met haar duim over haar keel.)* Euh, thuis  
vergeten, mevrouw.

MVR.TANGEN: Hmm... Dat stelt me teleur van de primus van de klas.

ASHANTI: *(= kleurlinge)* Mevrouw, ik heb een reservelat en –passer bij. Nils mag die wel  
van mij lenen.

MVR.TANGEN: Voor één keer is het goed, jongeheer Vermeulen, maar alleen omdat je steeds  
zo'n goede punten behaalt ! *(Julie zucht !)* Is er iets, juffrouw Van Assche ?

JULIE: Nee, nee, niets ! Ik heb mij gewoon even verslikt in een snoepje *(korte pauze)*  
dat helemaal denkbeeldig is en totaal niet zuur smaakt en aaah *(mond open)*  
kijk maar ! Alles is leeg en er is niets in geweest. Enige vorm van snoep of  
andere verboden middelen bedoel ik die nooit in mijn bezit of in het bezit van  
mijn mond geweest zijn geworden. *(Pauzeert en gniffelt. Zoë schudt haar  
hoofd, verborgen onder haar hand.)* Excuseer, mevrouw !

MVR.TANGEN: Hmm...*(Bedenklijk.)* Nu stilte ! De test is begonnen. *(Uitdelen en werken.  
Julie leest de vragen en kan er niets van. Zoë spiekt ondertussen voorzichtig van  
haar armen en benen en vult de test in. Julie probeert op verschillende  
manieren te spieken van Nils (à la Mr.Bean), maar kan tenslotte alleen de  
achterkant van het rekentoestel van Zoë afschrijven. Dit neemt Mvr.Tangen  
ervoor ook nog even vast en tokkelt erop om de inhoud te controleren, maar zij  
bekijkt de achterkant niet. Nils is als eerste klaar en draait zijn blad om.  
Schoolbel! Julie en Zoë gaan naar de fietsen)*

ZOË: Niet zo snel, sister ! Wacht op mij ! Hoe is't gegaan ?

JULIE: Zo'n moeilijke vragen stellen, de duivelin ! Mijn plannetje met Nils is mislukt. Ik heb alleen het eerste bewijs van je rekentoestel kunnen afschrijven.

ZOË: Het eerste ? Het tweede zul je bedoelen !

JULIE: *(Korte pauze: beseft haar fout.)* Wablieft? Een nul ? Mijn ouders vermoorden me!  
*(Springt boos op fiets en fietst snel weg.)*

ZOË: Hey, sister ! Wacht op mij ! *(Neemt fiets van Nils en fietst erachter.)*

NILS: Hey, mijn fiets !

*Donker. Einde scène.*

#### TAFEREEL 4

*In dit tafereel is het publiek getuige van het tragisch ongeluk dat Julie overkomt. Hier kan d.m.v. een videoprojectie gewerkt worden.*

*Bij de aanvang van het filmpje zien we Julie op haar fiets voorop rijden. Zoë volgt ver achterop, ze kan haar nauwelijks bijhouden. Op Julies gelaat moet de mimiek, over hoe rot ze zich wel voelt, duidelijk in beeld gebracht worden.*

*Hierop volgend zien we een trein vanuit de verte over de spoorweg naderen. Er zijn geen slagbomen of ze werken niet. Zoë roept en roept op Julie, maar zij hoort haar niet.*

*Even later zien we Julie verbaasd richting trein kijken en horen we een schreeuw terwijl we daaropvolgend de trein over de rails zien passeren.*

*Het filmpje eindigt, na het helse lawaai, in een stil moment waarbij we één wiel van de fiets nog langzaam zien rondwentelen. Fade out.*

MUZIEK *(Nino Rota – The Godfather Waltz / Ennio Morricone – The man with the harmonica)*

## TAFEREEL 5

*Muziek loopt door. Mist. We horen stemmen op de achtergrond, flashbacks. Julie ligt centraal vooraan, neer op de grond. Moeder komt jardin op en brult richting haar dochter, stemmen lopen door.*

M.A.: Zie je het nu wat ervan komt, jij ondankbaar wezen ? Een 0 halen ! En wij maar betalen voor je studies. Jij bent te dom om op deze aarde te vertoeven. Ik heb altijd al gezegd dat je een probleemkind was. Altijd maar tegenstribbelen en me de les spellen. En altijd maar uw vader zo de duvel aandoen, met je slaatjes, komkommertjes en ander groen gelul. Ocharme die mens... Geluk dat hij nog kracht in zijn lijf heeft. Dat ik hem nog af en toe voorzie van een lekkere biefstuk of hamburger of hij lag op sterven. Een nietsnut, dat ben je. Wat een geluk dat ik je niet meer hoeft te zien. Jij bent niets anders dan een ondankbaar kind !

*Elias komt cour op en moeder in freeze.*

ELIAS: Hoi zus, ik zie je graag. Waar ben je ? Is het goed waar je nu bent ? Hoe lang blijf je weg ? Wanneer is het eten klaar ? Eten we wortelpuree, mijn favoriet ?  
Neem je me morgen mee naar de bioscoop ? Zus, zus, waarom zeg je nu niets ?  
Zus, ik zie je graag (*snikt*). (*Muziek fade weg*) Zus, WORD WAKKER !!

*Muziek af. Julie schiet wakker, de moeder en Elias blijven freeze staan.*

JULIE: (*versuft*) Waar ben ik ? (*hoest door de mist*) Hallo ? Is iemand hier ?

*Door de mist zien we achter Julie een schaduw van Pietje De Dood. Hij draagt een zwarte cape. Op een gegeven moment bevindt hij zich vlak achter haar.*

PIETJE: Julie, juist ?

JULIE: (*schrikt*) Wie....wie ben... jij ?



PIETJE: Ik heb vele namen...

JULIE: Wa...Wat doe ik hier ? Wat is er gebeurd ?

PIETJE: Je bent met mij meegekomen.

JULIE: Maar...maar waar ben ik dan ?

PIETJE: Ergens en nergens....

JULIE: Ja maar, wat...

PIETJE: Ssst....

JULIE: Je..je maakt me wel bang, wat be...ben je... van plan met mij ?

*(Pietje verdwijnt in de mist)*

JULIE: Hallo, oh nee, ga niet weg, laat me hier niet alleen ! Ik ken het hier niet, HELP !

*(Naast Julie, kant jardin, verschijnt een geest, een engel om precies te zijn. Haar naam is Gabriëla. Julie ziet haar als ze zich omdraait en schrikt opnieuw)*

GABRIËLA: Dag, Julie.

JULIE: Jij kent ook al mijn naam. Zeg, heb ik soms een grote plakker op mijn rug waar mijn naam opstaat ?

GABRIËLA: Je hebt een ongeluk gehad, Julie.

JULIE: Een on..geluk ?

GABRIËLA: Een botsing, met een trein.

JULIE: Een bots...

GABRIËLA: ...sing, ja. En nu ben..

JULIE: ...ik dood ? Oh nee, zeg dat het niet waar is. *(begint te wenen)*

GABRIËLA: Ssst, stil maar.

JULIE: Nu zal ik nooit mijn broertje meer zien ! Goh, wat moet die jongen nu beginnen met zo'n ouders ? Oh nee, en ik wou nog zoveel meemaken.

Nu zal ik nooit iemand leren kennen waar ik écht verliefd op word.

Ik zal nooit het gevoel hebben om zelf graag gezien te worden zonder er iets voor te krijgen. Nooit trouwen of kinderen krijgen. En ik wou er 2! (*barst in tranen uit*)

GABRIËLA: Ssst, kalm nu maar.

JULIE: Zeg maar, de hemel, die had ik mij toch wel een pak anders voorgesteld, hoor.

Waar zijn de wolken en de schoteltjes met rijstpap ?

GABRIËLA: (*lacht*) Dat komt omdat je er nog niet écht bent, laat ons zeggen dat dit een tussenstop is, een pitstop.

JULIE: Een pitstop ! Zeg, we zijn hier niet op Francourchamps hoor en ook niet in Zolder.

En Parijs-Dakar, dat had ik geweten, want dan had ik Koen Wouters hier ook ergens moeten zien rondlopen met zijn Nobelprijs.

GABRIËLA: Julie, je bent in wat ze noemen...

(*duivel Mephisto komt op kant cour*)

MEPHISTO: HET VAGEVUUR !!

(*Julie schrikt en staat aan de grond genageld*)

GABRIËLA: Maak je uit de voeten, ellendig gespuis ! Laat haar met rust !

MEPHISTO: Oh, bravo! Zo onbeleefd, je leert elke dag bij. Dag, Julie. Wel wel meisssje, wat heb ik gehoord ? Ssstout geweest ? Een nul op uw rapport gekregen ? (*lacht sarcastisch*) Maar meisssje toch...

GABRIËLA: Laat haar gerust !

MEPHISTO: Luisster niet te veel naar dat engelenbroed meisssje, weet je, wij vinden dat niet erg hoor alsss je eensss een 0 haalt. Integendeel. Terwijl jouw heilige verwant die daar naasst jou ssstaat je direct de dood inssstuurt voor een 0.

JULIE: Is dat waar ?

GABRIËLA: Luister niet naar hem.

MEPHISTO: Oh ja, zie je het nu, Julie? Ontkenning, dat isss de eerssste fassse...

GABRIËLA: Hij vertelt niets dan leugens, ik kom je immers halen om mee naar de hemel te gaan. Want ik vind dat je die hebt verdiend omdat je zo goed voor je broertje hebt gezorgd.

MEPHISTO: Hola, hola...we hebben het hier niet over miss Perfect. Vader en moeder zal ik eren, vader en moeder zal ik verteren ja! En dan nog maar te zwijgen over Nilssske, hoewel die sseut het wel verdiend had. (*sarcastisch lachje*)  
Nee, nee. Haar plaatsske is al lekker opgewarmd. Weet je, Sssatan lust wel zo'n lekker brokje alsss jij...

GABRIËLA: Als je nu niet maakt dat je verdwijnt, stuk addergebroed, dan roep ik onze troepen bij elkaar.

MEPHISTO: En dan doe ik hetzelfde, lellebel !

GABRIËLA: (*roept*) ENGELN DER HEMEL !!

*Engelen verschijnen op het podium en voeren een choreografie uit.*

MUZIEK (*Suggestie: Karl Jenkins – Adiemus*)

MEPHISTO: DEMONEN DER HEL !!

*Demonen verschijnen op het podium en doen op hun beurt een duivelchoreografie.*

MUZIEK: (*Suggestie: Rammstein – Engel; eventueel met playback tussen Mephisto en Gabriëla. Mephisto=Rammstein, Gabriëla=engelenstem*)

*Tijdens de dansen kijkt Julie adembenemend toe vanuit de zijkant jardin.*

*Na de duivelchoreografie staan engelen en duivels tegenover elkaar, beiden klaar om de aanval in te zetten. Julie in het midden.*

[MUZIEK (*Suggestie: Ennio Morricone – The Good, The Bad And The Ugly. Lengte 1.12min.*)]

*De twee groepen komen stap per stap, dreigender en dreigender dichterbij elkaar toe.*

*Het gaat erop lijken dat Julie geplet gaat worden. Juist voor dat gebeurt, verschijnt*

*Pietje De Dood ten tonele en roept:*

PIETJE: STOP !!! *Muziek stopt. Iedereen blijft freeze staan. Julie ploft neer en begint weerom te wenen.*

*Pietje de Dood verschijnt weer en legt zijn hand op haar schouder. Julie schrikt opnieuw.*

JULIE: Jij weer, laat me gerust !

PIETJE: Julie, ik moet je iets vertellen.

JULIE: Allee, het zal weer wat zijn.

PIETJE: Je gaat niet naar de hemel.

JULIE: Wablief ? (*schrikt*)

MEPHISTO: (*lacht*)

PIETJE: ZWIJG ! (*Mephisto terug in freeze*)(*tegen Julie*) Je gaat ook niet naar de hel.

JULIE: (*verdwaasd*) Euh...

PIETJE: Julie, je zult 3 opdrachten moeten vervullen.

JULIE: Oh joepie, nu maak je er nog een spelletje van ook. Hoe gebeurt het deze keer?

Even denken...Moet ik in een put springen en mezelf verzuipen of moet ik deze keer van een brug springen ? Of nee, vanuit een vliegtuig, zonder parachute.

Meer sensatie, komt vast en zeker ook meer pers op af.

PIETJE: Geen van die 3.

JULIE: Allee, zeg het maar dan. Ik zal er toch niet onderuit kunnen, zeker?

PIETJE: Wil je de hemel verdienen, dan zal je zorgvuldig moeten tewerk gaan en minstens 2 van de 3 opdrachten, die ik je zo dadelijk ga vertellen, tot een goed einde brengen. En dat binnen de 24u !

Doe je dat niet, dan ben je voor eeuwig gedoemd in de hel !

JULIE: Oh, allee, toffe vooruitzichten zeg.

PIETJE: Uw eerste opdracht bestaat erin ... *(het gesprek gaat verder, fade out)*

MUZIEK *(Suggestie: Johann Sebastian Bach – Toccata. Lengte: 30 sec.)*

## TWEEDE BEDRIJF

### TAFEREEL 6

*We bevinden ons terug op aarde, meer specifiek op het kerkhof waar Julie begraven ligt.*

*Het is nacht. De rookmachine moet zorgen voor mist om het geheel bovennatuurlijk te*

*houden. We zien kant cour Zoë met rugzak het podium betreden. Ze zoekt het graf van Julie.*

ZOË: Van Kerkhoven...Van Helsing...Vampier...Allee zeg, waar ligt die nu ? Je ziet hier dus echt geen bal met die mist. Hoe kan een mens nu haar beste vriendin terugvinden met zo'n omlaaggetrokken smog. 't Is precies of je in Peking bent. 'k Had toch nog mijn maskertje moeten meebrengen...maar ja, dan dacht men waarschijnlijk dat ik één of andere freak was die kickt op lijken.

*Ah hier...Van Assche Julie. (ze zet zich neer op de grond bij het graf)*

Dag Julie, hoe is't ? Elke nacht kan ik niet slapen en vraag ik me af waarom ?

Waarom moet dit nu jou overkomen ? Ik had het moeten zijn die

daar nu lag weg te rotten in het gezelschap van aardwormen. *(pauze)*

*(Julie verschijnt en komt recht achter haar te staan)*

Ik mis onze gesprekken, ik mis de talloze keren dat je Nilske een wax gaf.

Maar ik mis vooral jou, je spontaniteit, je eerlijkheid en hulpvaardigheid.

Hoor me bezig, zo'n woordenschat. Maar ik heb het allemaal voor jou

in een woordenboek opgezocht.

Waarom zeg je toch niks...Ja, ik weet het. Ik weet ook wel dat doden niet

kunnen praten.

Maar weet je, daarom heb ik een boek bij. *(graait naar het boek in haar rugzak).*

Het is een boek dat ik op zolder heb teruggevonden. Het is ooit nog

van mijn bedovergrootmoeder geweest. Cool mens, maar er hangt nog veel stof op. Allee, op het boek bedoel ik.

*(Zoë blaast het stof van het boek)*

Het is een heksenboek. *(bladert verder naar het midden van het boek)*

Ah, hier staat het: hoe de doden contacteren? Goh, ik krijg er al de kriebels van.

Kriebels als in die horrorfilms die we samen altijd zagen. Die lijkbleke zombies die altijd rondwaalden door de dichte mist en het maar op 1 ding gemunt hadden: menselijk bloed. En dan net voor het spannende moment, ging de deurbel; de pizzajongen. Echt wel een knappe gast was dat...*(wegdromend, Julie begint stilaan achter haar het wachten beu te worden)*

Zeeblauwe ogen, blond haar, rond kontje, zalige tattoos en van die volle lippen om uw tong in te laten glippen...*(Zoë imiteert kus en gaat op in haar verhaal, Julie gromt steeds met de bedoeling van : doe eens verder. Zoë schrikt even en denkt iets gehoord te hebben, maar gaat er niet op in en denkt dat het de wind is)*

Enfin, euhm...we zullen eens zien wat we kunnen doen.

Eerst zorg je ervoor dat je de persoon die je wenst op te roepen in je hoofd hebt. Piece of cake!

Daarna steek je een kaars aan en zet deze op diens graf. Ok. *(ze neemt een kaars uit haar rugzak en steekt deze bij het graf aan; het lukt niet direct waardoor in*

*Julies grimas duidelijk moet te lezen staan: dom wicht).*

Eens je dit gedaan hebt, herhaal je volgende spreuk steeds luider en luider :

(3X) Ik, sterfelijke op aarde, roep de geest op van (naam) en laat je toe in mijn ziel.

(1X) Geef antwoord, oh dierbare ! *(kaars gaat uit, Zoë kijkt gespannen rond naar het resultaat, tot plots achter haar Julie haar stem verheft)*

JULIE: Zeg, flauwe plezante, het had ook wel zonder die komedie gekund hoor.

ZOË: *(schrikt en kijkt om) JULIE !! (ze wil haar vastgrijpen, maar Julie doet teken)*

JULIE: Niet doen! Dat lukt toch niet, ik ben een geest, remember ?

ZOË: Maar...hoe..wanneer...wie...hoe lang ?

JULIE: Zeg, wat voor brabbeltaal is dat ? Spreken ze allemaal hier zo tegen je als je kaars uit is ? Of heb je uw tong verloren ? Anders kun je zo'n grote mond opzetten.

ZOË: Ik...ik kan mijn eigen oren niet geloven dat jij het bent.

JULIE: Ja, en toch is het zo.

ZOË: Hoe is het met je ?

JULIE: *(luidop) FANTASTISCH !*

ZOË: *(kijkt vreemd)*

JULIE: Wat denk je nu zelf ? Ik ben onder een trein terechtgekomen, heb Pietje de Dood gezien en ben middenin een gevecht tussen engelen en demonen belandt waar ik bijna als een mug tot moes geplet werd.

ZOË: Amai... Zeg, maar hoe...

JULIE: is er leven na de dood?

ZOË: Na de dood?



JULIE: Na de dood.

ZOË: Na de dood?

JULIE: Na de dood.

ZOË: Er is leven?

JULIE: Er is leven na de dood. Maar...stel je er niet veel bij voor hoor Ik heb nog altijd Jezus niet gezien en ook geen schoteltjes met rijstpap waar ze met gouden lepeltjes uit scheppen.

ZOË: Je zus ? Maar ik heb toch helemaal geen zus ?

JULIE: JEZUS! De man van het kruis ?

ZOË: Ah ja, die. Zeg, en die engelen en duivels ?

JULIE: Raar volk. Die engelen zijn precies seuten terwijl de duivels eerder hypocriete sadisten zijn.

ZOË: Heb je toevallig 'de Man' gezien ?

JULIE: Welke man ?

ZOË: Wel, de almachtige Man van hierboven...

JULIE: Wie, God ? God De Vader. Nee hoor...bijlange niet.

ZOË: En die andere ?

JULIE: Welke andere ? Zeg, spreek eens niet zo in raadsels ! Je weet dat ik niet goed in wiskunde ben.

ZOË: Zijn naam spreekt men niet uit...

JULIE: Ah, (*roept*) SATAN ! Nope, niet gezien, sister. Maar als ik hem zie, zal ik hem een goeiedag zeggen.

- ZOË: Zeg maar, hoe was Pietje De Dood eigenlijk? Is dat nu echt een geraamte?
- JULIE: Nog veel lelijker... maar kom, laat ons even zwijgen over dat gespuis.  
Ik ben blij dat ik mijn sister eindelijk terugzie. Zeg eens hoe het met jou is.
- ZOË: Bwa, ik vind mijn draai niet sinds je gestorven bent. Ik mis mijn sister.
- JULIE: Oh, da's lief van je. Weet je, je gaat toch op een zeker moment de draad  
weer moeten oppikken, verdergaan in het leven; maar beloof me 1 ding: dat je me  
nooit zult vergeten.
- ZOË: Nooit !
- SAMEN: Sisters forever ! (*pauze*)
- ZOË: Zeg maar, je kijkt nu zo beteuerd. Is er iets?
- JULIE: Ja. De reden dat ik terug ben, is eigenlijk...
- ZOË: Omdat ze geen schoteltes met rijstap hadden.
- JULIE: Maar neen, kiekeken !
- ZOË: Dat die lepeltjes niet van goud waren. Ik wist het !
- JULIE: Maar nee ! De reden is dat ik me moet bewijzen om de hemel te verdienen.  
Mijn hemel... Het is een soort van missie.
- ZOË: Wow, cool ! Een missie. Juist Star Wars.
- JULIE: Zeg, jij met je films altijd. Ik ben Luke Skywalker niet hoor.
- ZOË: Oh, spijtig. Anders kon ik Dark Vader zijn. (*imiteert hem of eventueel  
sample/muziek uit de film*) Welcome Julie, what is your final wish ?
- JULIE: Ja, de Lotto winnen, maar die kans zie ik niet direct meer gebeuren.
- ZOË: Kom, vertel op wat die missie van jou is.

- JULIE: Ik moet 3 opdrachten doen. Als ik in 2 van de 3 slaag, ben ik vrij en mag ik naar de hemel gaan. Maar pas op : nu heb ik nog maar 23u. 44min. en 52 sec.*(realtime)*  
Ik vrees wel dat je me een beetje zal moeten helpen. Ik hoop dat je dat ziet zitten?
- ZOË: Natuurlijk. Alles voor mijn beste sister ! Allee, alles is misschien wat te veel gezegd. Laat die opdrachten maar eens eerst horen.
- JULIE: Mijn eerste opdracht gaat over Nils.
- ZOË: Nilske? Oh nee, die seut !
- JULIE: Ja, ik weet het.
- ZOË: Wat moet je dan doen met hem? Je moet hem toch niet proberen te kussen ?  
*(lacht)* Dan kan je die opdracht al schrappen, want dat zal toch niet lukken.
- JULIE: Ja, lacht er nog wat mee. Hij mag niet meer gepest worden.
- ZOË: *(stomverbaasd)* Nils, niet meer gepest worden ? Nooit meer ? *(schiet uitbundig in de lach)*
- JULIE: Stop met lachen.
- ZOË: Allee zeg, dat moet toch een grap zijn. Maar Julie, dat kan toch niet ? Het minste dat je hem zie, lokt hij het zelf uit, de oelewapper.
- JULIE: *(kordaat)* Ja en toch zal het wel moeten. *(pauze)*
- ZOË: Woef...niet echt simpel, sister. En wat is je tweede opdracht ?
- JULIE: Slagen voor wiskunde.
- ZOË: Wat ? Wat voor belachelijke test is dat nu ? Wat ben je daar nu nog mee nu je...?
- JULIE: *(reageert gekwetst)*
- ZOË: Ja, sorry zo bedoelde ik het niet. Maar kom, dat is toch wel heel belachelijk, vind

je niet? Ik vind deze nog stupider dan dat van Nilske.

JULIE: Ja, ik weet het, maar ik kies ze niet, hé.

ZOË: En last but not least?

JULIE: Ik moet mijn ouders vergeven. *(doet een kokhalsbeweging achterna)*

ZOË: No way !

JULIE: Yes way !

ZOË: Amai, sister, dat gaat een zware karwei worden. Maar je kan op me rekenen.

Zolang ik weet dat je er een beter naleven op nahoudt, doe ik mee.

JULIE: Bedankt, Zoë.

ZOË: No problemo, sister.

*(fade out)*

MUZIEK *(Suggestie: Enigma – Sadness)*

## TAFEREEL 7

*Terug op school. Volledige podium is donker. Julie staat vooraan, kant jardin, met haar rug naar het publiek. Muziek fade uit.*

*Nils fietst het podium op. Spot erop. Julie blijft in het donker onbeweeglijk staan. Nils parkeert snel zijn fiets en kijkt intussen schichtig om zich heen. Hij vertrekt, maar wordt onderschept door Zoë.*

ZOË: Ah, hier ben je, Nils ! *(Komt het podium op, kant jardin.)* Ik vroeg me al af waar je bleef ! De school begint zo. Ik was al aan't denken dat je in je bed stak met een muggenbeet op je dikke teen of zo.

NILS: Euh... Goedemorgen, 'black mistress of hell' ! Wat kan ik voor u doen ?

ZOË: Ben je d'er ? *(Kijkt rond)*

JULIE: Natuurlijk ! (*Spot erop.*)

NILS: Euh, ja ja, natuurlijk 'mistress' (*verward, ziet en hoort Julie niet* ).

ZOË: (*Negeert Nils en gaat verder tegen Julie*) Allee, kijk goed, hé sister !

NILS: Sissie ? Ik ?

ZOË: Nee, jij niet, Nils !

NILS: Maar...

ZOË: Laat vallen, Nils. En luister goed, hé ! Ik zal dit maar 1 keer zeggen ! (*aarzelt, weet niet goed hoe te beginnen.*) Wel, 't is te zeggen, ik, enfin, Julie en ik feitelijk, wij dus, wij hebben, allee ja, zo'n beetje heel veel spijt en zo van jou zo'n beetje te behandelen op de manier die we tot nu toe gedaan hebben en eigenlijk zal dat niet meer voorvallen in de voorziene toekomst en als dat toch nog eens zou gebeuren dan is dat volledig buiten mijn eigen wil om en ook die van Julie en zal dat een ongelukje zijn dat een fout is die euh... allee het zal niet meer voorvallen, begrijp je ?

NILS: Nee, 'black mistress of hell'.

JULIE: Goed bezig, sister ! (*Steekt beide duimen de lucht in.*)

ZOË: Kan jij het beter ? (*kwaad*)

NILS: Wablieft ? Wat beter ?

ZOË: (*Zucht.*) Ik zal het anders proberen te zeggen. (*Denkt even na.*) Wel, Nils, zeg voortaan maar Zoë tegen mij in plaats van 'black mistress of hell'.

NILS: Ja, black... Zoë.

ZOË: Nee, nee, gewoon Zoë !

- JULIE: Amai, het duurt nogal ! Een geluk dat ik engelengeduld heb !
- ZOË: Zwijg !
- NILS: Wie ik ?
- ZOË: Maar nee ! Jij niet !
- NILS: Voel je je wel goed, black... Zoë ?
- ZOË: Gewoon Zoë, Nils ! En ja, absoluut ! Sinds de dood van Julie heb ik me nog nooit zo goed gevoeld.
- NILS: Pardon ? (*verontwaardigd*)
- JULIE: Zoë, zwijg en zeg het nu gewoon !
- ZOË: Ja ja, daar kom ik toe, ongedurig schaap ! Nils, ik wil gewoon zeggen dat het me spijt dat ik je gepest heb ! Ik heb er gisterenavond eens goed over nagedacht en mijn sister heeft gelijk ! Sorry dat ik je gepest heb ! Ik zal dat niet meer doen.
- NILS: Euh, oké, 'gewoon Zoë'.
- JULIE: (*Zucht!*) Hij moet nog veel leren !
- ZOË: Alleen maar Zoë, Nils ! Julie heeft er ook heel veel spijt van en zal je ook niet meer pesten !
- NILS: Julie ?
- ZOË: (*Tegen Julie*) En ben je er nog ? Heeft het gewerkt ?
- JULIE: Ik weet het niet. Nee ! Ik geloof het niet ! Ik ben er toch nog en ik zie die halvegaren nergens !
- ZOË: Hoe kan dat nu ? Ik heb toch gedaan wat je me vroeg én ik meende het !
- JULIE: Ja, hetzelfde hier ! (*Denkt na*) Voor ons drietjes is de situatie misschien wel

rechtgezet, maar sommige klasgenoten pesten Nils ook. En dat is ook onze schuld !

*(Nils gaat tijdens Julies uitleg verward het podium af en doet teken dat Zoë gek is.)*

ZOË: Shit ! Oei, mag ik nog wel vloeken ? En nu begint het nog te regenen ook ! En de zon schijnt ondertussen ! Er is duidelijk vanalles zotgedraaid daarboven !

JULIE: Of vanonder ! Kermis in de hel, weet je wel ?

ZOË: Soit, hoe zetten we dit recht, sister ?

JULIE: *(Zucht)*'t Is toch iets ingewikkelder dan verwacht. En de tijd dringt ! Ik weet het niet. Ik hoor geen belletje rinkelen...

*(Schoolbel!)*

ZOË: Shit, het eerste lesuur begint al en we weten nog niets !

*(Licht uit. Alle leerlingen lopen door elkaar en gaan in de klas zitten. Je hoort een klok tikken. De plaats naast Zoë is leeg. Links staan de 3 engelen, rechts de 3 duivels. Julie ijsbeert in de klas. Licht aan.)*

ANAÏS: Hey, Zoë ! De nieuwe clip van de Sisters of Mercy al gezien ?

ZOË: Hey, wie is de numero uno-fan ? Ik of mezelf ?

ANAÏS: Sorry, domme vraag ! Ik vind ze gewoon zo cool !

ZOË: Waar blijft die van godsdienst ?

ANAÏS: Ik zag dat ze nog even naar de directrice moest gaan. Ze zal zo wel arriveren.

ZOË: Hmm ! *(Tegen JULIE:)* Heb je al iets ?

JULIE: Nougabollen ! En die 3 Rode Duivels en die 3 afgewassen spoken van hierboven zijn hier ook !

ZOË: Oh, nee ! Je tijd zal bijna op zijn !

NILS: Wablieft ?

ZOË: Niks, Nils !

ANAÏS: Ja, Nils, laat Zoë eens gerust, pervert !

ASHANTI: Is onze Romeo weer bezig ? Hij kan nu eens niet van de meisjes afblijven !

QUINTEN: Hola, hete teen ! (*Wrijft over het hoofd van Nils.*)

(*Klas lacht, de 3 duivels ook. De engelen schudden zachtjes neen.*)

JULIE: Ingrijpen, Zoë ! (*1 duivel sluipt zachtjes naar Noah.*)

ZOË: Ja ! (*Springt recht!*) 't Is genoeg geweest ! De lol is er nu wel af ! Als er nu nog iemand Nils pest, zal die met mij te maken krijgen ! Begrepen ? Anaïs ?

ANAÏS: Ja, Zoë. Begrepen.

JULIE: Yes !

ZOË: Quinten ?

QUINTEN: Pff ! Er zijn belangrijker dingen in het leven. De uitwisselmeisjes van Wallonië bijvoorbeeld.

JULIE: Het werkt, Zoë !

ZOË: Ashanti ?

ASHANTI: (*De duivel fluistert ondertussen in haar oor.*) Wat is er, Zoë ? Hoe lang ben je al samen met Nilske ? Geef het dutske nog een kuske ! (*Enkele leerlingen lachen. De duivels ook.*)

JULIE: Verdomme ! Die rode zwavelstok fluistert haar dat allemaal in. (*Tegen de engelen:*) Wel, ik dacht dat jullie niet tussenbeide mochten komen ?!

(*De engelen doen de aapjes horen, zien en zwijgen na.*)



JULIE: *(Tegen de duivels:)* Valsspelers, verdomme ! *(De duivels lachen haar uit.)*

QUINTEN: De Heilige Maagd is daar !

*(Iedereen gaat ordelijk zitten. Mvr. Banneux, de leerkracht godsdienst met een aparte Franse tongval, komt binnen.)*

MVR. BANNEUX: Excuse dat ik zo laat ben. Madame le principal had nog iets belangrijks met mij te bespreken. We zullen onmiddellijk beginnen met de les. Neem jullie agenda.

*(Rode lichten, we horen de stem van Satan even)*

SATAN: JULIE ! Je bent gedoemd te mislukken. Ik wacht op jou, Julie...

JULIE: *(verstijfd even)* Vooruit, Zoë ! Tijdens deze les moet het gebeuren !

ZOË: Ja suster, geef me nog maar wat meer stress !

MVR. BANNEUX: Pardon ? Zoë ?

ZOË: Euh, niks mevrouw. Ik vroeg me gewoon iets af.

MVR. BANNEUX: Iets af ?

ZOË: Euh, of we het deze les niet even kunnen hebben over euh... een onderwerp dat nogal gevoelig ligt in deze groep.

MVR. BANNEUX: Sensible dans le groupe? Het zal wat zijn, mijn gedacht. Quoi alors ?

JULIE: Pesten ! *(Engelen knikken, duivels schudden nee.)*

ZOË: Euh... Mvr. Tangen !

JULIE: Zoë, kiekeken ! *(Duivels lachen en engelen schudden nee.)*

MVR. BANNEUX: Mvr. Tang ?

ZOË: Wel het zit zo. Mvr. Tangen geeft wiskunde aan ons.

MVR. BANNEUX: Ah oui ?

ZOË: Wel, ze is nogal snel boos op ons. En dan scheldt ze ons uit en zo.

MVR. BANNEUX: Is dat waar ?

ANAÏS: Ja. Ze zegt echt kwetsende dingen.

QUINTEN: En als we fouten maken, lacht ze ons uit.

ASHANTI: Ze is echt overdreven streng ! En ze heeft me vorige week een nul gegeven omdat ik 1 komma vergeten was.

MVR. BANNEUX: En waarom vertellen jullie mij dat ?

ZOË: Wel, ik had zo gedacht dat u misschien kon babbelen met mvr. de Tang, ik bedoel Tangen.

MVR. BANNEUX: Ik versta jullie problème, maar met een collega over zo'n subject babbelen is echt wel délicat. Mais, ça je ne peux pas faire ! Jullie zouden er met haar over moeten resoneren.

ANAÏS: Dat lukt echt niet. Naar ons luistert ze niet. Wilt u echt niet met haar babbelen ?

ZOË: En als we nu eens een wederdienst kunnen aanbieden ? Doet u het dan ?

MVR. BANNEUX: Wederdienst ?

ZOË: Kijk, u geeft toch godsdienst ? Dan hoort u toch niet graag dat er iemand gepest wordt in deze klas ?

JULIE: Hmm, dit gaat de goede richting op. *(De engelen knikken, de duivels worden boos. Ze gaan naar de leerlingen.)*

MVR. BANNEUX: Wie dan ?

ZOË: Dat doet er niet toe. En ook niet wie de pester is. Wel, wat denkt u: u babbelt met de

Tang, ik bedoel mvr. Tangen, en wij pesten niemand meer.

MVR. BANNEUX: Is iedereen daarmee d'accord ? *(Duivels fluisteren ondertussen in de oren van de leerlingen en schudden neen.)*

KLAS:*(Roept samen:)* JA ! *(Duivels stoppen en zijn kwaad.)*

MVR. BANNEUX: Madammes, Monsieurs, we hebben samen een deal !

KLAS: Yeeej !!

MVR. BANNEUX: En dan gaan we nu verder met de les !

KLAS: Oooh !! *(Teleurgesteld.)*

*(Plots horen we het brandalarm.)*

KLAS: Yeeej !!

MVR. BANNEUX: Mais enfin ! Allé, het is alarm de feu. Hop, hop, iedereen buiten.

*(Iedereen vertrekt, Zoë blijft wat achter. Nils verstoppt zich onopgemerkt en luistert stiekem mee.)*

ZOË: Wel, sister ? Ben ik cool of ben ik cool ?

JULIE: Je bent een schat ! *(Geeft haar een kus.)*

ZOË: Hé ? Dat voelde ik ! Hoe kan dat nu ?

JULIE: Kweenie ! *(Haalt schouders op.)* Zeg, wanneer zouden ze hierboven nu iets laten

Weten ? *(Lopen beide al babbelend het podium af. Spot op Nils.)*

NILS: Wel, wel, wel. "Alleen maar Zoë", hé ? *(Licht uit.)*

MUZIEK

## TAFEREEL 8

*(Schoolbel. Terug in de klas. De plaats naast Zoë blijft leeg. Links staan de 3 engelen, rechts de 3 duivels. Licht aan. De leerkracht is er nog niet. Quinten vertelt enkele moppen aan de klas. De leerlingen lachen ermee. Julie komt wat later binnen.)*

JULIE: En sister, ben je klaar voor de volgende opdracht ?

*Zoë draait zich naar haar en doet haar armen open alsof ze wil zeggen dat ze altijd klaar is. Nils houdt haar in 't oog.*

JULIE: Goed ! Dus ik herhaal wat we tijdens de pauze hebben afgesproken: de opdracht is dat ik moet slagen voor de volgende test van mijn lievelingsvak (*doet aanhalingstekens even met vingers*) wiskunde. Dat zal dit lesuur dus moeten gebeuren. Jij noteert alles wat ik zeg. Onthoud: je mag zelf geen enkel antwoord voorzeggen, ik moet het zelf doen. All right ?

ZOË: Nee, niet right ! Ik heb mijn volledige studiehulp kunnen wissen op mijn armen. (*Stroopt haar mouwen even op, maar beide armen staan vol blauwe vegen.*) Ik heb verdikke voor niets zo hard gewerkt ! Weet je hoe lang het duurt voordat je alles zo afspiekbaar mogelijk op je armen genoteerd hebt ? En met je linkerhand schrijven, is precies alsof je, allee ja, met je linkerhand schrijft, hé ! Gelukkig heb ik mijn sexy benen dit keer niet beklad (*showt ze even*). Ik heb dit keer geen zin in blauwe kunstwerken onder mijn rokje. Waar was je trouwens de vorige 2 lesuren?

JULIE: Ik heb eens nagedacht over die kus en als ik mij goed concentreer, kan ik dingen omstoten en zo. Dat heb ik de vorige twee lesuren geoefend. Vooruit, het spel zal gaan beginnen ! Hier zijn mijn 6 groupies al.

*(De 3 engelen en de 3 duivels komen van alle kanten het podium op. De engelen gaan weer*

*links staan, de duivels rechts.)*

ZOË: Zeg, als je in deze opdracht slaagt, dan moet je de derde toch niet doen, want dan ben je toch gewonnen, niet ?

JULIE: I wish ! Nee, ik moet ze alle 3 doen, of ze nu geslaagd zijn of niet. Maar als deze lukt, dan zullen ze thuis eens wat meemaken !

QUINTEN: De Tang is er !

*Alle leerlingen gaan snel op hun plaats zitten en zwijgen. Mvr. Tangen komt binnen onder een luid applaus en toejuichingen van de duivels. De engelen schudden afkeurend hun hoofd.*

*I duivel gaat daarna naar haar, masseert haar schouders en fluistert haar af en toe iets in..)*

MVR. TANGEN: Hopelijk hebben jullie je wat geamuseerd tijdens de vorige les Nederlands, want nu is het de beurt aan een belangrijk vak. Wat zeg ik ? Het enige vak ! En omdat dit het laatste lesuur is, zal ik jullie blij maken met een kleine test die het volledig lesuur in beslag zal nemen. Eigenlijk is het een test van 2 uren, maar echte leerlingen wiskunde kunnen die dit lesuur wel afkrijgen.

Dat zullen er dus niet veel zijn ! *(Nilske pronkt)* We stoppen op tijd, want jullie leerkracht Frans en godsdienst, mevr. Banneux had me graag nog gesproken over iets heel belangrijks. Waarschijnlijk de laatste nieuwe theorie over Eratosthenes, de uitvinder van de priemgetallen.

*(Ondertussen steken enkele leerlingen hun vinger op.)* Ja, juffrouw Vishanti ?

ASHANTI: Ik had nog een vraag over de leerstof, mevrouw. Zou u de formule van Pythagoras nog eens willen uitleggen, mevrouw ?

MVR. TANGEN: Nee. Nog vragen ? *(Duivels applaudisseren weer en lachen Ashanti uit..)*

*Niemand steekt zijn vinger op.)*

MVR. TANGEN: Goed. En we vergeten toch dit keer de komma's niet meer, juffrouw

Vishanti ? *(De duivels fluiten haar toe en klappen in hun handen.)*

Nu stilte ! De test is begonnen. *(Uitdelen en werken.)*

JULIE: Zoë ! De Tang wordt gewoon aanbeden door de duivels ! 1 duivel fluistert haar die dingen in. Ik had het kunnen weten ! Ze is gewoon de reïncarnatie van Satan, ofwel is ze erdoor bezeten ! *(Zoë lacht.)*

MVR. TANGEN: Juffrouw Zwartenberg, is er iets dat u met de hele groep wil delen ? Of ziet u de humor van uw onkunde in ?

ZOË: Excuseer, mevrouw. Euh, mijn navelpiercing kietelde gewoon een beetje.

MVR. TANGEN: Met uw kennis van dit edele vak zal u snel genoeg uw beroep kunnen maken van het plaatsen van die roestringen !

ZOË: Cool ! *(Werkt verder. De duivels mengen zich willekeurig tussen de leerlingen en fluisteren foute antwoorden in.)*

JULIE: Zoë, ik heb de vragen gelezen en ik denk dat het antwoord op de eerste vraag A is. Of B. C toch waarschijnlijk zeker niet. Denk ik... Verdomme, ik kan er weer niets van ! Tijd voor plan B ! Ik lees de antwoorden af van de oplossleutel van de Tang, ik roep ze en dan noteer jij ze.

ZOË: Uh-huh ! *(Mevr. Tangen kijkt even naar Zoë, maar die klopt op haar borst alsof ze net gekucht heeft.)*

*Julie gaat naar voor en kijkt rond.*

JULIE: Shit, haar agenda ligt erop. *(Ze duwt deze laatste op de grond. Mevr. Tangen*

*schrikt van de plotse, luide plof, enkele leerlingen ook. Dan raapt ze haar agenda op.) Zoë, het antwoord op vraag 1 is... C, vraag 2 is A, vraag 3 is...*

*(Mevr. Tangen legt haar agenda terug op het blad.) Wat een tang! Nu legt ze haar boek terug erop ! Dat doen we ermee ! (Julie duwt het er terug af. Iedereen schrikt.) Oei, iedereen kijkt naar voor. Gelukkig zien ze mij niet. Sorry, vraag 2 was B. Vraag 3 is A. En vraag 4... (Mevr. Tangen legt haar agenda op de lessenaar, klemt de oplossleutel met haar handen op haar borst en kijkt een beetje angstig om haar heen.) De stomme trees ! Nu heeft ze de oplossleutel van schrik vastgepakt !*

*Wacht ! (Julie kietelt haar een beetje. Mevr. Tangen giechelt een beetje en kijkt nog schichtiger om zich heen.)*

ZOË: Is er iets, mevrouw ?

MVR. TANGEN: *(Schrikt)* Zwijg en doe verder !

GABRIËLA: Julie, deze manier bezit de waarheid niet.

JULIE: *(Kijkt naar de engel)* Huh ! Dan spiek ik toch gewoon even bij mijn klasgenoten ?

*(Julie gaat rond en leest de oplossingen van de andere leerlingen. De duivels fluisteren*

*ondertussen vanalles in de oren van de leerlingen.)* Huh, Ashanti is weer een komma

*vergeten ! (Leest verder bij andere leerlingen.)* Hoe is dat nu mogelijk ? Ik lees

zoveel verschillende oplossingen. Zo kan ik de juiste er nooit uithalen ! Dat is

zeker de schuld van die gehoornde satéstokken ! En jullie ? *(Richt zich tot de*

*engelen.)* Laten jullie dat zomaar gebeuren ? Grijp dan toch in ! Dat is toch niet

eerlijk ? Laat die zwavelpuisten eens zien dat er in de hemel ook echte stoere

engelmannen, engelsters, euh... engelinnen, allee engelsen zijn !

GABRIËLA: Maar...

JULIE: Als jullie mij niet mogen helpen, help dan mijn medeleerlingen ! Komaan !

RAFAËLA: Zusters, haar lippen vertellen eigenlijk de waarheid.

MICHAËLA: Ja, misdoen doen we niets als we de onschuldigen helpen.

GABRIËLA: Onze stem wordt unaniem. Maar alleen eerlijkheid kan overwinnen: onze hulp gaat naar de leerlingen alleen. De zoekende moet haar eigen pad bewandelen, hoe graag ook onze hulp naar haar hart hunkert. En eerst proberen we de situatie te helen met de zachte streling.

MICHAËLA: Maakt voort, zusters !

*(De 3 engelen mengen zich tussen de leerlingen en de duivels. Waar de duivels leugens vertellen, fluisteren ze positieve dingen in het vrije oor van de leerling. De leerlingen worden dus van beide kanten 'befluisterd'. In de zaal klinkt er een onverstaanbaar gefluister. De leerlingen kijken van links naar rechts en weten niet wie ze moeten volgen. Daarop worden de duivels kwaad. Deze laatste praten als sissend.)*

LUCIFER: Laat de leerlingen gerussst. Hun zielen behoren onsss toe !

MEPHISTO: Ja, jullie zijn te laat ! Bemoeizieke lijken ! Taterende kippen !

ZARATHOS: Doe met onsss mee. Wij weten wat plezier maken iss.

GABRIËLA: Nooit ofte nimmer, geborchten der hel !

RAFAËLA: Deze zieltjes zijn nog rein. Verwijder u, demonen, en bevrijd deze onschuldigen van uw ziekelijke aanwezigheid !

MUZIEK (*Suggestie: ACDC – Highway to Hell*)



*(Er volgt een geduw en een getrek, wat uiteindelijk escaleert in het achternazitten van de engelen door de duivels. Ze lopen links en rechts het podium af en op. Op het voortoneel prikt 1 duivel een engel met een riek in de billen. Ze lopen beide het podium af. Wat later heeft dezelfde engel de riek van de duivel kunnen ontfutselen en de rollen zijn nu omgedraaid: de duivel wordt achternagezeten door de engel, zwaaiend met de riek. Opeens klinkt er een harde brul en zien we het toneel rood belicht. We horen de stem van Satan weer. De engelen en duivels vluchten angstig het podium af in tegengestelde richting.)*

SATAN: JULIE ! Geef het toch op ! Geef je aan mij, Julie ! Wees mijn slavin en samen nemen we wraak op de wereld.

JULIE: Laat me gerust, serpent ! Je krijgt me niet ! Nooit !

*(Satans lach sterft weg. De lichten worden weer normaal.)*

JULIE: Oh, 't is hopeloos ! En het lesuur is bijna om. Wat moet ik nu doen ?

ZOË: *(Kucht en steekt haar vinger op.)* Mag ik de blancoroller van Nils even lenen, Mevrouw ?

MVR. TANGEN: *(Schrikt op uit haar gedachten)* Wat ?

ZOË: Mag ik de blancoroller van Nils *(nadruk)* even lenen, mevrouw ?

MVR. TANGEN: Nee. Een test wiskunde is geen schilderwerk, juffrouw Zwartenberg !

JULIE: Dat is het ! Bedankt, Zoë !

ZOË: Ja, mevrouw !

*(Julie snelt naar Nils en begint te spieken.)*

JULIE: Snel, Zoë ! Vraag 4 is C, 5 is E, 6 is G. Nu de vraagstukken...

*(Geluid van een tikkende klok. De tijd loopt dus verder. Nils heeft al een tijdje gedaan en*

*wacht geduldig)*

JULIE: Voila, finito ! *(Ze gaat ondertussen eens kijken bij de andere leerlingen.)* Maar goed ook, want de bel gaat dadelijk. *(Nils begint plots als een bezetene terug te schrijven.)* Huh ? Maar... *(Kijkt bij een andere leerling.)* Maar... *(Kijkt weer bij een andere leerling.)* Ze hebben bijna allemaal andere oplossingen dan Nils ?  
Huh? En die is als een razende aan't schrijven. Hij heeft precies epo genomen !  
Wat betekent dit ? Zoë, zeg eens iets ?

ZOË: Shit !

*(Schoolbel gaat plots en iedereen geeft af. Julie staat in 't midden in de klas en kijkt verward om zich heen. Als Zoë heeft afgegeven, gaan ze beide naar de fietsenstalling. Ze arriveren er alleen.)*

ZOË: Heb je 't al door ? Onze supernerd heeft ons liggen !

JULIE: Hoe is dat nu mogelijk ? En ik dacht dat de eerste opdracht gelukt was ?

ZOË: Volgens mij is dat wel zo, maar de stand zal nu toch 1 – 1 zijn !

JULIE: Zeg, 't is niet Anderlecht – Club Brugge !

We hebben het hier wel over mijn lotsbestemming !

ZOË: Hoe dan ook, de laatste opdracht is de beslissende. Hoe pakken we die aan ?

JULIE: Niet “we”, maar “ik”. Ik voel dat ik deze laatste alleen moet aanpakken. Hier scheiden onze wegen.

ZOË: Maar allee, sister...

JULIE: Ja, ik moet op mijn gevoel afgaan.

Neem jij maar gerust je tijd hier op deze bol; ik wacht wel op je.

- ZOË: Tuurlijk, sister ! Ik moet toch nog eerst leren piercings schieten en mensen tatoeëren ? *(Ze lachen beide.)*
- JULIE: Ik zal je toch missen !
- ZOË: Ik jou ! Sisters forever ! *(Dat laatste samen.)*
- JULIE: Bedankt voor alles !
- ZOË: Ik zal het zeggen !
- JULIE: Kom hier, zotte doos ! *(Julie omhelst haar.)*
- ZOË: Hé ? Dat voel ik dus echt !
- JULIE: Dat trucje heb ik nu wel door. Wat ik niet doorheb, is hoe Nils ons doorhad !
- ZOË: Als je van de duivel spreekt... *(Nils komt het podium op en slentert in gedachten verzonken naar de fietsenstalling.)*
- ZOË: Hé, Nils ! *(Die schrikt op uit zijn overpeinzingen.)* Wat is jouw verhaal ?
- NILS: Mijn verhaal ?
- ZOË: Hou je nu maar niet van de domme ! Hoe komt het dat je ons... mijn plannetje Doorhad ?
- NILS: Oké, in de fietsenstalling verontschuldigde je jou en Julie voor het pesten. Ik hoorde je precies tegen haar praten. Eerst dacht ik dat je doorsloeg, enfin, nog erger dan gewoonlijk, maar ik begon iets te vermoeden. Wat later heb ik je in de klas afgeluisterd. Je praatte tegen iemand, maar ik hoorde maar de helft van het gesprek. En tijdens wiskunde gebeurden er paranormale zaken met dat oplossingenboek. Ik gokte dat jullie ook van mij zouden afschrijven.
- JULIE: Maar alles was toch in orde tussen ons ?

ZOË: Maar alles was toch in orde tussen ons ?

NILS: Jullie hebben me jaren gepest ! Dat vergeet je niet zomaar ! Ik moest gewoon iets terugdoen. Daarom heb ik het gedaan.

ZOË: Besef je wel wat je gedaan hebt ?

JULIE: Zoë, laat maar. Gedane zaken nemen geen keer. Dat lesje heb ik wel verdiend.  
Zeg hem dat we quitte staan !

ZOË: Hmf ! Nu goed dan. Julie zegt dat we nu quitte staan.

NILS: Weet je, ik dacht dat wraak zoet zou smaken, maar dat is niet zo. Ik heb er een wrang gevoel bij. Ik... Ik heb er spijt van, Julie. En ik wens je het beste toe.  
Sorry ! *(Hij loopt het podium af.)*

ZOË: *(Zucht.)* Nu kan ik er zelfs nog niet kwaad op zijn !

JULIE: *(Lacht.)* Misschien is dit het begin van iets moois ?

ZOË: Hola ! Vertoont Nils enige gelijkenis met Fred Pitt ? Heeft hij het stoere lichaam van 60 Cent ? Of de gouden lokken van Orlando Flower ? Hmm, hij biedt wel monetaire zekerheid in deze tijden van crisis... *(Ze stappen al lachend het podium af. Lichten uit.)*

TAFEREEL 9

*We bevinden ons terug bij Julie thuis.*

*Alles staat wat wanordelijker en er ligt nog meer rommel (vb. hopen strijk). Eerst is er niemand op het podium. Dan komt Julie jardin op.*

JULIE: Allee, hier zijn we terug ! (*Kijkt rond.*) Alles is nog precies hetzelfde als daarvoor. Enfin, “hetzelfde”. ’t Is hier nogal een rommelkot geworden. Als ik er toch niet ben, hé ? (*Schudt hoofd.*) Huh, is hier nu niemand ?

*(Gust komt op en heeft een onderhemdje aan. Hij geeuwt en rekt zich uit.)*

JULIE: Amai, wat een sexy beer !

*(Gust zet de tv op en ploft in de zetel.)*

JULIE: Uh ! (*Afkeurend, kokhalzend geluid.*)

*(Elias komt op en we horen de stem van M.A. van achter het podium.)*

JULIE: Elias ! (*Blij! Ze wil naar hem toe, maar hoort opeens een stem en wacht af.*)

M.A.: Elias, ruim de living eens op !

*(Elias reageert niet op M.A. Hij veroverd de afstandsbediening en dumpd zich in een andere zetel. Dan kiest hij een ander kanaal. Gust gromt en wil dan uit de zetel komen, maar hij besluit toch geen moeite te doen en blijft kijken.)*

M.A.: Elias, waar ben je ?

*(Elias reageert weer niet.)*

M.A.: Elias ? (*Ze betreedt het podium.*) Ah, hier ben je ! Ruim de living eens op. Zie dat hier eens liggen !

JULIE: ’t Is precies alsof er een wervelstorm gepasseerd is.

M.A.: ’t Is precies alsof er een wervelstorm gepasseerd is.

*(Julie gromt eens. Elias reageert niet.)*

M.A.: Elias ?

ELIAS: Doe het zelf, trut !

JULIE: Wablieft ?

M.A.: Wablieft ? Elias, ruim het op ! *(Elias reageert niet.)* Nu zeg ik je ! *(Geen reactie.)*

*(Zucht.)* Dan doe ik ook geen moeite meer. Als je't niet opruimt, blijft het hier zo maar liggen. Dan begin ik maar aan het eten. *(Ze gaat naar de keuken.)*

JULIE: Amai ! Elias is precies een klein beetje heel veel veranderd. Enfin, ze verdienen hier niet beter. Goed, flinke kerel ! *(Tegen Elias.)* Je kan niet geloven hoezeer ik je gemist heb !

*(Julie geeft hem een kus op de wang. Elias schrikt, kijkt rond, dan kijkt hij naar Gust, die blijft tv kijken. Elias schudt zijn hoofd, haalt zijn schouders op en kijkt ook verder.)*

JULIE: Sorry, vriend. Ik kon het niet laten ! *(Zucht.)*

M.A.: Gustje, hier is uw eten, bolleke ! Een sappige, warme cheeseburger met extra veel mayonaise, vers uit de microgolfoven. En er zit zelfs 1 schijfje tomaat op.

JULIE: Amai ma, je maakt vorderingen.

*(M.A. gaat naar Gust. Die gromt eens. M.A. wankelt even en Julie maakt daar gebruik van. Ze sluipt naar haar toe en geeft ze onderweg, met een krachtige adrenalinestoot, een duw zodat de cheeseburger uit haar handen vliegt. Hij valt op de grond.)*

M.A.: Ooh ! *(Schrikt en roept. Julie en Elias lachen haar uit.)*

JULIE: Sorry. Ik kon het niet laten !

M.A.: Maar... Maar... Hoe kan dat nu ? *(Kijkt rond.)* Ik zal vlug iets anders koken.

Goed, scheetje ? *(Gust gromt. M.A. laat de cheeseburger liggen en trippelt weer*

*naar de keuken.)*

JULIE: Ja, lasagne in den hoge.

M.A.: Hier is ondertussen een zakje bolognesechips, zoet, om je honger wat te sussen.

JULIE: 't Zal rap op zijn.

*(M.A. gaat naar Gust en wil hem dit geven. Elias is echter sneller. Hij graait het pak uit haar handen, nestelt zich weer in zijn zetel en begint te eten.)*

JULIE: En nu nog rapper...

M.A.: Maar Elias ! Dat is het eten van mijn prutske ! Hé, suske ? *(Duwt tegen de schouder van Gust.)*

GUST: Pfff ! *(Haalt schouders op.)*

M.A.: Hoe ? Wil mijn ventje geen chipsjes ? *(Gust schudt nee.)* Ja, dan... Dan zal ik iets anders klaarmaken, zeker ? *(Ze gaat naar de keuken en telefoneert.)*

JULIE: Wow, Elias ! Way to go, wild beest ! Enfin, hoeveel uur is het ? *(We horen een klok tikken.)* Oei, 't is bijna middernacht. Mijn 24 uren zijn dan op ! Dan heb ik niet veel tijd meer.

*(Er loopt plots een duivel van rechts naar links over het podium. Die wordt achternagezeten door de engel met de riek. Julie volgt dit tafereel even met haar blik)*

JULIE: Oké. *(Zucht.)* Nu moet ik gewoon mijn ouders vergeven en dan kan ik eindelijk naar de hemel. *(Zucht.)*

M.A.: Ik heb nog een kebab kunnen bestellen. In orde, protteke ? *(Gust gromt weer.)*  
Hoe ? Is dat ook niet goed ? Ik heb toch erg mijn best gedaan om iets klaar te Maken ?

*(Gust haalt zijn schouders op.)*

M.A.: Elias, ga slapen ! 't Is bijna middernacht.

ELIAS: Pff ! Ga zelf !

M.A.: Oooh ! Ik word zot van dat kind ! Wat moet er nu gebeuren ?

JULIE: De vergiftiging, ik bedoel de vergeving.

*(Even rode belichting en Satans lach galmt. We horen tevens een tikkende klok en er verschijnt een timer op het projectiescherm. Die telt de laatste 60 seconden af naar 0.*

*Suggestie: hier kan u bv. tewerk gaan met Powerpoint, een presentatieprogramma. U maakt een diareeks met geluidoptie 'Klik' om de seconden die aftellen te horen. Dit kan u zelf maken of gratis bij ons verkrijgen)*

JULIE: Vooruit, Julie ! 't Is het moment ! Nu moet het gebeuren ! **Zeg** het ! *(Taalspel: nadruk telkens op 'Zeg'. De bedoeling is dat hieruit een chaotische climax groeit)*

*( De 3 engelen komen jardin het podium op.)*

3 ENGELN: **Zeg** de woorden der verlossing ! *(Samen.)*

*(De 3 duivels komen cour het podium op.)*

3 DUIVELS: **Zeg** niets ! *(Samen.)*

M.A.: **Zeg** jij eens iets, Gust ! *(Die reageert niet.)*

ELIAS: *(Kwaad.)* **Zeg** jij eerst eens dat je Julie mist, "ma" *(sarcastisch) !*

**Zeg** het ! *(Roept !)*

*(De deurbel gaat: dat zal de bestelde kebab zijn.)*

M.A.: **Zeg**, waar begin jij over ? *(Verbolgen.)*

3 ENGELN: **Zeg** de woorden der hoop ! *(Samen.)*



3 DUIVELS: **Zeg** nietsss ! (*Samen.*)

ELIAS: (*Kwaad.*) **Zeg** dat je haar mist, zoals ik !

**Zeg** het ! (*Roept!*)

M.A.: **Zeg** jij eens iets, Gust ! (*Weer geen reactie.*)

*(Enkele duivels lopen het podium op en zitten de hele tijd engelen na en vice versa.)*

JULIE: **Zeg**... (*Verward, draait wat rond.*)

*(De deurbel gaat weer.)*

3 ENGELN: **Zeg** de woorden der bevrijding ! (*Samen.*)

3 DUIVELS: **Zeg** nietsss ! (*Samen.*)

ELIAS: **Zeg** het ! (*Roept !*)

M.A.: **Zeg** iets, Gust !

*(De deurbel gaat voor de derde maal. Chaos ! “Zeg” galmt enkele keren door de zaal, evenals de galmende lach van Satan geëscorteerd door de rode lichten. Julie houdt haar handen voor haar oren. We horen en zien de tijd wegtikken. Nog 5 seconden !)*

JULIE: (*Roept.*) Ik... Ik vergeef mijn ouders !

*(De timer springt op nul. Alles en iedereen freeze. Stilte...)*

*(Alleen Julie mag bewegen. Ze neemt zachtjes haar handen weg van haar oren en zakt moedeloos op haar knieën.)*

JULIE: (*Niet meer roepen, stiller.*) Maar ik meen het niet...

### Klank-en lichtspel

*Haar laatste uur is geslagen. Iedereen blijft stokstijf staan. Hieropvolgend donder en bliksem. Een rookmachine zorgt voor de nodige zwaveldampen die verschijnen op het podium terwijl we a.d.h.v. dreigende muziek de opkomst van Satan in de huiskamer mogen verwachten. Het geheel wordt met de nodige rode tinten in de belichting extra geaccentueerd. Satan verschijnt, zijn 3 duivels (Lucifer, Mephisto en Zarathos) aanbidden hem.*

SATAN: HA, HA, HA, HAAAA... *(3 duivels genieten mee)*

Wel wel wel, Julie. *(3 duivels hangen rond Julie, bekijken en betasten haar)*

Mijn nieuwe aanwinst. *(hij strijkt door haar haar)*

JULIE: *(wend haar gezicht af)* Ik zal nooit je slaaf willen zijn, stomme duvel.

SATAN: Oh, maar toch wel, toch wel, Julie. Ik vrees dat het voor spijt wat te laat is...

In mijn hel zal je pas leren wat spijt inhoudt... We hebben voor ieder wat wils... Mijn onderdanen zullen je al vlug thuis doen voelen.

JULIE: Smeerlap!

SATAN: Ho, ho, en zo lekker onbeleefd. *(trekt haar haren naar achter)*

Jij zult vanaf nu doen wat ik je zeg, en alleen wat ik zeg, BEGREPEN ?

*(Julie huivert even van angst, Satan laat haar haar los en beveelt zijn onderdanen Julie in te wijden als duivelin)*

Lucifer, Mephisto, Zarathos, laat dit serpent zich onmiddellijk thuisvoelen.

MUZIEK *(Suggestie: Rammstein – Ich Will)*

*(De rookmachine zorgt weerom voor de nodige rook. Satan playbact.*

*Telkens 'Ich Will' gezongen wordt, strobo. Satan valt Julie lastig op de tekst van het liedje, haren nog eens achteruit trekken, in oren brullen... Ook de engelen moeten eraan geloven.*

*Julie wordt tijdens dit alles gekroond tot duivelin door zijn onderdanen en verkrijgt horentjes op haar hoofd. Eventueel ook drietand en staart.*

SATAN: Nu moet ik zeggen dat je er al sexy uitziet. *(wil haar aanraken)*

JULIE: Blijf met je fikken van mijn lijf, pervert.

SATAN: *(wordt kwaad)* Wat ? Jij verloochent mi j ? SATAN ?

God van de onderwereld, heerser van uw ziel ? *(3 duivels krijgen nu ook schrik)*

Jij verdient de zwaarste straf die ik een mensenleven kan geven. *(Julie huivert even)*Jij wordt voor eeuwig gedoemd samen te leven met datgene je haat !

JULIE: Hoe...toch niet...??

SATAN: Je ouders ? Hoe is het trouwens met hen ?

JULIE: Oh nee, je maakt grapjes. Nee, dat meen je niet.

SATAN: *(reageert niet)*

JULIE: Nee, NEE ! Dat kunnen jullie me niet aandoen.

SATAN: En wat dat broertje van je betreft, die zul je NOOIT meer terugzien. Ik neem alles van je af waar je ooit van gehouden hebt.

Alleen jij, en jij alleen voor eeuwig bij je liefvallige ouders. *(Satan spreidt zijn armen wagenwijd open, hoofd naar boven)*

IK VERVLOEK JE HIER AAN JE OUDERLIJK HUIS !!

JULIE: NEEEEE !!

*(Satan verdwijnt met zijn gezellen, sfeerbelichting weg)*

*Julie zakt neer op de grond, in shock. Op dat moment komt haar moeder thuis.*

M.A.: Dag schatzie ! *(geeft de indruk dat ze tegen Julie praat maar het is bedoeld voor Gust die nog steeds in zijn zetel huist)*

JULIE: *(schrikt)*

GUST: *(reageert niet)*

M.A.: *(komt dichterbij Gust en tegelijk dichterbij Julie, Julie staat even verstijft maar*

*M.A. loopt haar dan voorbij en gaat naar Gust) Alles goed met mijn wooly booly ?*

Zo, alles is achter de rug. Zal ik voor mijn ventje een pilsje halen ?

*(gaat af richting keuken)*

JULIE: *(staat op en fronst) Achter de rug ?*

M.A.: *(komt terug uit de keuken en gaat met het bier naar Gust, Julie volgt haar moeder telkens achterna als een schaduw)*

Voila, mijn lief amoreke. Ik ben er zeker van dat we de juiste beslissing hebben genomen. Ik ga voor mij nog vlug een cappuccinoke maken. *(bij het uitspreken van cappuccino geeft ze een kusgebaar en gaat ze terug naar de keuken, Julie volgt. Zodra ze terugkomt, volgt Julie haar weerom tot in de sofa en gaat ze naast haar zitten) Is er iets op tv ?*

JULIE: Zeg trut, gaat ge het nog zeggen over wat je het hebt ?

M.A.: Ik heb in het schoonheidssalon van Marie gehoord dat ze een film met Richard Gere *(sjeir: dialectisch uitgesproken)* vanavond zouden spelen.

JULIE: Gere, dom wicht.

M.A.: Pretty Woman *(Nederlands uitgesproken)* geloof ik.

JULIE: *(verbetert)* Pretty Woman.

M.A.: Vind je mij nu ook geen mooie vrouw met mijn nieuwe peeling bijou ?  
*(Gust reageert amper, kijkt steeds verdrongen naar tv als een zombie)*

JULIE: *(sarcastisch)* Oh ja, veel beter. Nu zien we tenminste de rode kleuren van hoe een duivel er hoort uit te zien.

M.A.: Ik vind dat ik best mag gezien worden. Zo een beetje een tweede Claudia

Schilfer, vind je niet ?

JULIE: Schiffer ! Geschift ja, dat ben je.

M.A.: Gust, zeg nu eens iets.

GUST: Mmmm...

M.A.: Morgen ga ik naar de kapper tegen twee uur, ik wil een nieuwe look uitproberen die past bij mijn gezicht.

JULIE: Rood.

M.A.: Wat ben je aan het zien ? (*Gust reageert niet*)

Zeg, gij zegt ook maar weinig hoor.

GUST: Mmmm...

M.A.: Weet je, zal ik voor jouw eens een lekker pizzake bestellen ?

(*Gust reageert niet*)

M.A.: Ik zal bellen, goed ? (*Gaat richting eettafel en belt met gsm om pizza te bestellen*)

JULIE: (*Julie gaat naar haar vader en kan niet begrijpen dat hij op de pizza niet reageerde*)

Amai pa, jij bent echt wel vreemd bezig. Een pizza slaag jij anders nooit af.

Heeft ze jou al zo vet gevoederd ? (*staat op en gaat dichterbij tot Gust om hem te inspecteren*)

M.A.: Hallo ? Ja, met Marie-Antoinette hier. Ik had graag een pizza besteld.

Een quatro formaggi. Ja...ja dat is goed.

JULIE: Amai, je ziet er van dichtbij nog slechter uit. (*raakt zijn gezicht aan, het vet druipt van haar vinger*) Het is te zien dat je je groentjes niet meer krijgt.

Je bent precies een levende frietketel. Op die manier zul je niet lang leven en zit je voor je het weet ook bij die paljassen, dat sarcastisch gebroed. Oh ja, ik ben er nu zelf ook één. Even vergeten...

M.A.: Oké...dat is goed ja. Ciao.

Voilà zie mijn ventje, pizza is op komst !

JULIE: Ja, vergiftig hem nog wat meer. Waarom gebruik je geen zwavelzuur ?

Dan heb je binnenkort het huis voor je alleen. Dan kan je lekker zelf alles beslissen en doen waar je zin in hebt. Want dat is het hé, dat is het wat jij wil !

*De deurbel gaat.*

M.A.: Amai, die Italianen zijn snelle mannen...

*(gaat richting gang, naar voordeur)*

M.A.: Oh, wat een geluk zeg. Het was iemand van het weeshuis, ik was toch wel mijn handtas daar vergeten zeker.

JULIE: Weeshuis ?

M.A.: Goh, stel je voor dat ze Elias al terug bij hadden. Dat ze er zelf geen blijf mee weten. Ja, sinds ons Julie gestorven is, was er met dat ventje hier niets meer mee aan te vangen. Die jongen was onuitstaanbaar aan het worden en ik kon niets goed doen. Altijd maar brullen en brullen. Ik heb er eigenlijk compassie mee maar ik denk toch dat we met deze beslissing de beste oplossing hebben genomen.

Juist, hé bijou ?

GUST: *(reageert niet)*

JULIE: Wat zegt die omhooggevallen del nu ? Dus dat was het waar ze het daarstraks over had. Is dat mijn moeder ? Jij...jij...*(ze wil haar moeder wel wurgen)* Elias, in een weeshuis stoppen. Uw bloedeigen kind !

Uw één kind is nog maar pas dood en je stopt het andere ook al weg.

Ik weet niet wat ik hoor. Ik word gek !!

Maar ho ho, dat feestje gaat niet door, wacht maar...

*Het wordt stilaan donkerder. Licht dimt, het wordt avond.*

MUZIEK *(Suggestie: Henry Mancini & His Orchestra – The Pink Panther Theme)*

*M.A. is niet te zien, Gust zit nog altijd in zijn luie zetel tv te kijken, het licht van de tv weerkaatst in de huiskamer. Gust slaapt terwijl een pizzadoos op de salontafel staat. Hij begint steeds luider en luider te snurken*

*Op het podium zien we plots uit het niets Julie verschijnen. Ze merkt het gesnurk van Gust op. Ze bedenkt een plannetje om hem wakker te krijgen.*

JULIE: *(ze gaat ervoor staan en roept heel luidruchtig)* PA, WAKKER WORDEN!!

GUST: *(stopt even met snurken, Julie wacht spannend af maar dan begint hij plots nog harder te snurken)*

JULIE: Ja, ik had het kunnen weten, logisch dat hij me niet kan horen. Dom Julie, dom.

Oké, denk na...denk na...Hoe kan ik hem bereiken ?

*(ze denkt aan de tv) Aha... (ze gaat naar de tv en probeert zich te concentreren om hem uit te krijgen, ze doet dit vanuit een missionarishouding)*

*(Plots springt de tv uit) Yess !!*

GUST: *(komt verdwaasd bij) Huh...? (gaapt en zet de tv terug aan met de afstandsbediening) Mmmm...*

JULIE: *(Julie probeert het opnieuw)*

GUST: Huh ? *(Gust schrikt nu wat harder en buigt zich al meer naar voor)*

GUST: MARIE !! DE TV VALT UIT !! MARIE !!

*(Marie komt in nachtjapon eraan, waarbij de tv terug aangaat)*

M.A.: Gust, zei je iets ? Praat je terug tegen me ? Wat is er, schatje ?

GUST: De...de...

M.A.: Oh nee, het is niet waar. Zijn spraakgedeelte is aan het afsterven, hij wordt een sukkelaar. Oh nee, alsjeblief zeg dat het niet waar is. *(begint op Gusts hoofd te huilen, Gust duwt haar terug)*

GUST: De...de...

M.A.: Wat is er, mijn zoetje ? Wat wil je me zeggen?

GUST: **TV**, de **TV**.

M.A.: Ja, dat is een **TV**, schatteke.

Oh nee, nu wordt hem nog seniel ook. God, waaraan heb ik dat verdiend ?

Maar sukkelaar toch. *(begint weerom te huilen en legt haar hoofd op de zijne)*

GUST: *(geërgerd omdat hij niet geloofd wordt)*

M.A.: Was de pizza lekker, mijn snoepieke ?

GUST: Mmmm...

M.A.: *(Gaat in haar nachtjapon richting keuken, de pizzadoos wegdoen)*

Zeg zoet, je weet het hé, zo dadelijk om kwart na negen begint onze film.

GUST: *(mompelt)* Jouw film zeker.

M.A.: *(komt terug uit de keuken naar de sofa)*

Wat zei je, liefje ?



GUST: Niks.

M.A.: Ja, dat dacht ik al. Je zegt nog amper iets. Oh, de reclame is gedaan, hij gaat beginnen. Oh, fantastisch, ik kan nauwelijks wachten.

Kan jij ook nauwelijks wachten, bijouke ?

GUST: Mmmm...

JULIE: *(lacht en schakelt de tv uit zodra de film start)*

M.A.: Huh ? Hoe ? Wat krijgen we nu ? *(Julie lacht en schept er plezier in)*

GUST: Zie je, de **TV**.

M.A.: Ja zoet, ik weet het, ik weet dat het een **TV** is.

GUST: Ik had gelijk !

M.A.: Hoe gelijk ? Wat voor een wartaal spreek jij nu toch ?

GUST: Hij doet raar.

M.A.: Ja, dat zie ik ook. *(ze gaat vlak voor de tv staan en plots springt hij terug aan met het volume extra luid. Van het schrikken valt ze achterover. Julie schept volop plezier in de situatie)*

GUST: Nu gaat hij weer.

M.A.: *(bekomt)* Ja, dat zie ik ook dat hij weer gaat.

Ah, en nu lekker languit in de sofa...oh zalig....

*(tv springt terug uit)*

Maar...maar godverdomme *(wordt al wat lastiger)*. Wat is dat nu ?

GUST: Hij valt weer uit !

M.A.: JA GUST, IK ZIE OOK WEL DAT HIJ HET NIET DOET !

*(gaat weerom naar de tv, kijkt en probeert maar krijgt er niets meer uit)*

Verdomme hé, en mijn film dan ? *(Gust lacht even)*

Zeg, en wat zit je daar te lachen ? Ben je me nog een beetje aan het uitlachen ook of wat ? *(mompelt)* Jij dikzak !

GUST: Wablief ?

M.A.: *(reageert niet)*

GUST: *(staat voor de eerste keer in zijn leven recht)* Hoe noemde je mij ?

M.A.: Een dikzak, nu goed? Een dikke, vette, opgerolde walvis.

GUST: Jij...jij...

M.A.: Wat, wat ?

GUST: Jij gaat nu zwijgen of anders...

M.A.: Of anders wat, Gust ? Praat nu maar hé, nu kunnen we tenminste praten met de **TV** uit !

GUST: **ZWIJG OF...**

M.A.: Of wat, wat ga je doen ? **GA JE ME SLAAN ?**

GUST: *(verkoopt haar een mep)*

JULIE: Wow, het wordt hier hoe langer, hoe beter...

*(M.A. barst in tranen los en rent in nachtjapon weg, Gust blijft even verstomd staan van wat hij gedaan heeft, waarna hij terug neerploft in zijn zetel. Fade out)*

*Vooraan kant jardin zien we M.A. opkomen, volle spot op haar, rest van de huiskamer is gedimd. Een bijpassend muziekje ondersteund de emotionele monoloog.*

MUZIEK *(Suggestie: Beethoven – Moonlight Sonata)*

M.A.: *(ze weent en wrijft op de plaats van de mep)*

Ik heb het nooit zo gewild. Ik kan niet meer...*(barst in tranen uit)*

Ik kan niet meer... Ik beken: ik ben altijd met mezelf bezig geweest om weg te vluchten van de realiteit. Ik wou alles vergeten, wegstoppen in een doofpot, alles in een lade stoppen waarvan je weet dat je hem nooit meer zult opentrekken. Alsof het nooit gebeurd was...

En nu, nu ga ik alles verliezen wat ik ooit lief heb gehad...

*(Julie verschijnt achter haar moeder als een schaduw en luistert mee, tijdens de bekentenis van haar moeder staat ze er beteuterd bij)*

Ik weet geen raad meer... Julie, ik ga dood van verdriet. Als ik eerlijk ben, heb ik jouw dood nooit kunnen verwerken. 's Nachts ween ik me in slaap.

Ik heb zo'n spijt dat ik je geen beter leven heb kunnen geven. Dat ik geen betere moeder voor je geweest ben...

*(barst weerom in tranen uit, Julie probeert de schouder van haar moeder aan te raken, maar door de sterke gevoelens voelt M.A. iets)*

M.A.: Julie, was jij dat ? Julie alsjeblief zeg me wat ik moet doen, vergeef me alsjeblief.

JULIE: *(ze fluistert)* Moeder...dat heb ik net gedaan. *(Julie verdwijnt het donker in)*

*Fade out.*

*M.A. komt sniffend terug de huiskamer binnen, Gust staat recht en kijkt om naar haar. Ze zeggen beide even niets, ze gaat dan naar Gust en neemt hem vast rond zijn middel, haar hoofd op zijn borstkas. Muziek fade uit.*

M.A.: Gust, ik wil je niet verliezen. *(barst in tranen)*

GUST: *(reageert langzaam door haar te omhelzen)*

M.A.: Ik zie je zo graag Gust, het spijt me dat ik zo deed, ik...

GUST: Ssst, met zwijgen zeg je meer dan praten kan.

*De twee blijven innig omarmd staan, Julie verschijnt en kijkt ze aan.*

JULIE: *(tegen publiek)* Mooi hé.

M.A.: Gust, ik vind...

GUST: Ssst...

M.A.: Maar Gust, ik wil iets zeggen.

GUST: Ah.

M.A.: Ik vind dat we Elias terug moeten halen, die jongen zit daar ocharme helemaal alleen in dat weeshuis. Afgezonderd van liefde omdat, omdat ik niet wist hoe die te geven... *(weent even terug)*

GUST: Jij bent niet de enige Marie, ik ook heb me afgezonderd uit deze wereld. Mijn zetel, dat was mijn baarmoeder. Mijn tv was mijn enige contact met de buitenwereld. Maar nu niet meer ! Ik ga iets doen dat ik al veel langer had moeten doen. *(hij tilt haar op)* Mi amore...

M.A.: Oh Romeo...

*Gust draagt M.A. het podium af richting slaapkamer.*

JULIE: *(doet stopgebaar)* Wat nu volgt, is niet voor gevoelige kijkers.

M.A.: *(Roepend vanachter de scène)* OH ROMEO !!

GUST: OH MARIETTA !!

JULIE: *(even verschokt maar praat dan rustig verder)*

Goh, ik kan het niet geloven. Ze zien me écht graag.

Diep vanbinnen hoopte ik het wel, maar nu ben ik er zeker van.

*(Julie roept enthousiast met gestrekte armen in de lucht)*

ZE HOUDEN VAN ME !!

Licht-en klankspel

*We horen donder en bliksem (strobo) en het rookmachine zorgt voor de nodige rook. Op de achtergrond horen we brullen:*

SATAN: NEEEEEEEE !!!

M.A.: JAAAAAAAAA !!!! *(door de vrijpartij)*

*We horen een explosief geluid. Julie valt neer op de grond, er strijkt een hemels licht neer achter haar waar de 3 engelen in verschijnen.*

RAFAËLA: Julie...

MICHAËLA: Julie...

GABRIËLA: JULIE !

JULIE: Huh, oh sorry, was even van de kaart. Mijn kaars was precies weer uit.

RAFAËLA: Je bent erin geslaagd, Julie.

JULIE: Huh? Hoe? Waar hebben jullie het over?

MICHAËLA: Je hebt iets groots verwezenlijkt.

JULIE: Iets groots? Heb ik dan toch de Lotto gewonnen?

RAFAËLA: Zoiets ja...

JULIE: Ik wist het hé, ik wist het dat die nummer 13 nog geluk ging brengen.

GABRIËLA: Julie, je hebt de band tussen uw ouders hersteld.

Daarvoor verdien je beter en krijg je een kans om met ons mee te gaan.

JULIE: Ik kan het niet...

*(de 3 engelen kijken verdwaasd naar elkaar)*

JULIE: Niet zonder mijn broer terug te zien, ik heb nooit van hem afscheid kunnen nemen.

Ik zou hem zo graag terugzien en daarvoor de kans krijgen. Alsjeblieft !

*(ze knielt en smeekt de engelen, ze overleggen)*

GABRIËLA: Oké Julie, we zullen ervoor zorgen dat je uw laatste wens kunt vervullen.

JULIE: Yess !!

*Fade out.*

OVERGANGSMUZIEK *(Suggestie: Ennio Morricone – Gabriel's Oboe)*

*Kant jardin op het voortoneel ligt een slaapzak met daarin Elias. Elias slaapt.*

*Spot aan. Julie gaat dichterbij. De engelen blijven op een afstand staan.*

JULIE: Broertje...

ELIAS: *(in zijn slaap)* Julie, waar ben je Julie...

JULIE: Ik ben hier, dichtbij jou.

ELIAS: Ga niet meer weg, Julie ! *(alsof een nachtmerrie begint)*

JULIE: Alles komt goed. Morgenvroeg komen ze u terughalen.

ELIAS: Nee, NEE ! *(nachtmerrie verergert)*

JULIE: Vrees niet, broer. Onze ouders zullen van je houden, het zal heel anders worden.

Precies zoals we het ons voorgesteld hadden. Ze zijn écht de slechtste niet.

ELIAS: Jij ook terug, Julie.

JULIE: Ik moet helaas verder mijn gouden pad volgen, waar dat me ook brengt.

Maar weet, liefste broer van me dat ik altijd je hart zal verwarmen.

ELIAS: *(hij lacht)* Ik hou van je, Julie...

JULIE: En ik van jou, rakker... *(ze geeft hem een kus op het voorhoofd)*

*Fade out. ZWART*

MUZIEK (*Suggestie: Gheorghe Zamfir – The Lonely Shepherd*)

## TAFEREEL 10

*Muziek loopt door. God zit aan kant jardin in zijn hemelse licht, Julie komt kant cour op.  
Muziek fade uit.*

GOD: Julie, juist ?

JULIE: (*Julie knikt en blijft staan*)

GOD: Je moet niet bang zijn, kom gerust dichterbij.

JULIE: (*gaat tot bij God*)

GOD: Jij hebt een lange weg achter de boeg, is het niet ?

JULIE: (*knikt*)

GOD: Maar je hebt, net als ik verwachtte, uw gouden pad gevonden.

Julie, neem mijn hand. (*Julie neemt voorzichtig zijn hand*)

Wees voor eeuwig welkom in mijn beloofde land.

*(Engelenkoor op, tijdens hun zang wordt Julie tot engel gewijd. Er wordt een kroontje op haar hoofd geplaatst en ze krijgt vleugels)*

## SLOTZANG

### “Het Beloofde land”

Aan het eind van deze dag,

mag je praten met een lach.

Je hoeft niet meer bang te zijn,

ook al gaat de storm te keer.

Leg maar gewoon je hand

in die van onze Heer.

*Refrein*

*Je bent nu in het land van Beloofd is Beloofd*

*daar vliegen de vlinders om je hoofd*

*daar zingen de vogels en klappen de bomen*

*daar spuiten fonteinen zo hoog als je dromen*

*daar bloeien de bloemen in blauw, paars en rood*

*en hier gaat niemand, nee niemand...meer dood...*

Hij maakt een blij kind van u,

en Hij beschermt je hier en nu.

Hij houdt het kwaad bij je eeuwig vandaan,

Hij stuurt Satan recht naar de maan.

Slechts God heeft alle macht,

En zorgt voor u met al zijn kracht.

*Want... refrein*

"Je bent een parel in Gods hand"



*Op het einde van het ritueel, geeft een engel haar een kom met gouden lepel.*

*Fade out van de belichtingssfeer boven de engelen en God. Julie gaat naar voor, centraal op het podium. Enkel spot op haar.*

JULIE: Eindelijk mijn rijstap met gouden lepel !

ZWART

*OUTROMUZIEK (Suggestie Enya – We are free now)*

*EINDE*